

Nummer två 1988

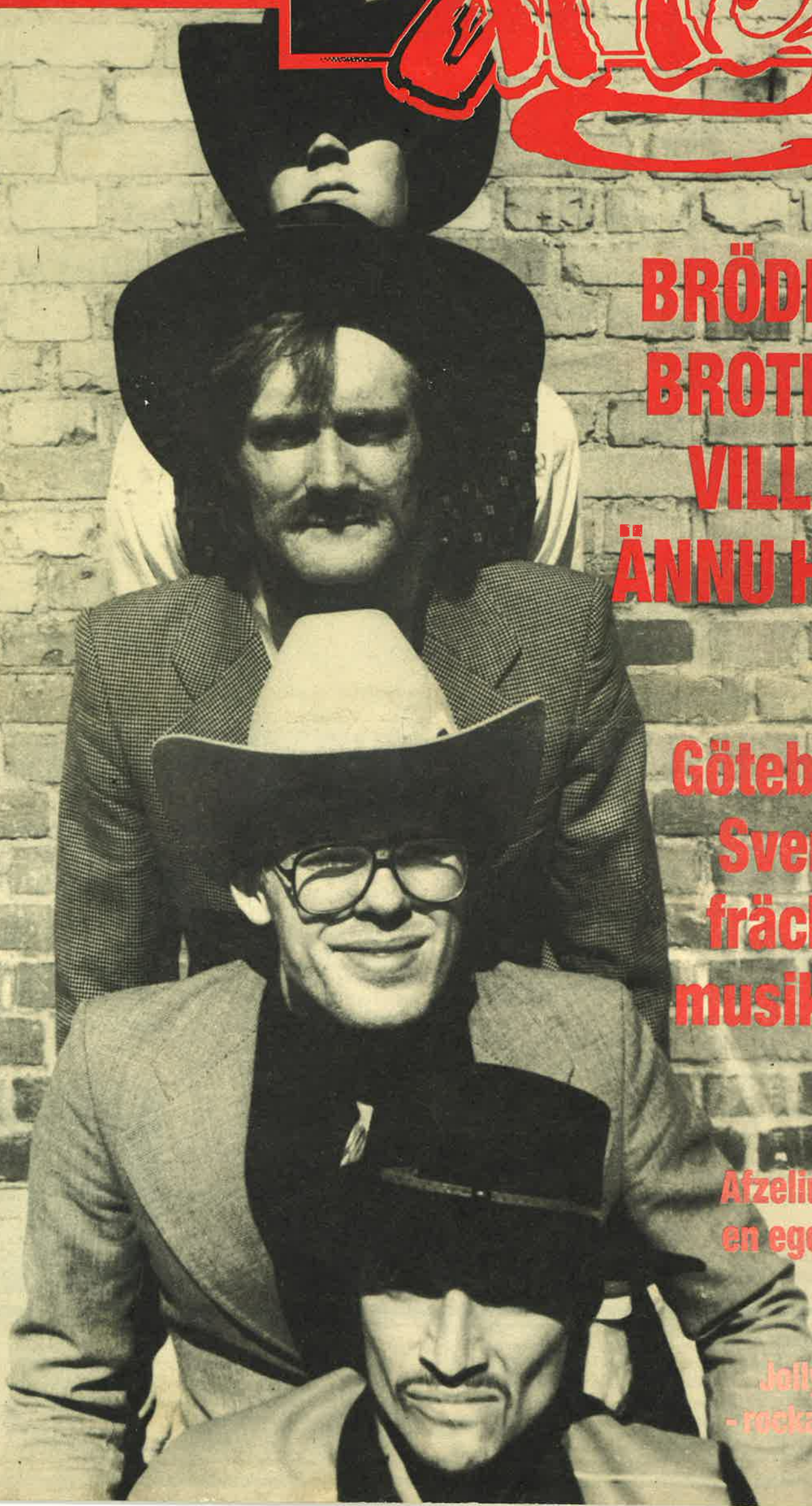
AMF

BRÖDERNA BROTHERS VILL NÅ ÄNNU HÖGRE

Göteborg får
Sveriges
fräckaste
musikscen?

Afzelius slåss för
en egen replokal

Jolly Jumpers
- rockabillynns hopp





Det händer mycket inom ARRG just nu

Det börjar hända saker inom ARRG-leden!
Kvalitén på första numret av ARRG-tidningen har gjort att våra ord väger, om möjligt, ännu tyngre än tidigare.
Dessutom har vi fått nya lokaler på Första Långgatan.

Från att ha varit "lyckosamma" i opinionsbildningen kring våra målsättningar har vi nu lyckats konkretisera ett flertal idéer. Första numret av tidningen sändes gratis ut i ca 2 500 ex och reaktionerna blev mycket positiva. Några röster höjdes om att materialet var smalt, men innehållet är ju beroende av hur många som jobbar med tidningen.

Därför uppmanar vi er med denna åsikt att komma med och göra tidningen bredare.

Detta nummer sänds gratis endast till våra medlemmar - för övriga intresserade kostar den 8 kr. Trots denna kostnad har intresset för det andra numret varit stort och i skrivande stund har vi förhandsbeställningar på flera hundra ex!

Större lokaler

Samtidigt har ARRG äntligen fått större lokaler. Med en ständigt ökande medlemstillströmning samt ökat antal verksamhetsområden har vi varit i starkt behov av nya lokaler och med dessa 240 m² kommer vårt arbete att kunna intensifieras.

Lokalerna har tidigare disponerats av Mox samt Zahara Skirunners men ska nu rustas för konsertverksamhet, video, ev. café eller restaurang, tidningsredaktion samt föreningskontor.

Vi räknar med att installera fast PA samt ljusrigg i konsertsalen för att kunna erbjuda gästande grupper bra omständigheter. Lokalerna rymmer många möjligheter men vi har ännu inga definitiva planer på hur de ska utnyttjas utan kommer att få hjälp av Fritids arkitekter med iordningställandet.

Vi hoppas komma igång med verksamhet under sommaren men som vanligt behöver vi hjälp av våra medlemmar. Slut upp!

Rockband i centrum

T-ROC på Draupner är ett annat exempel på realiserade idéer. Vi

samarbetar för närvarande med föreningen FRAC med att skapa speltillfällen för Göteborgs olika band. Tanken är att grupperna själva ska jobba med affischering samt förköp och att vi ska få kostnaderna för arrangemangen täckta av olika intressenter. Jag skulle här vilja tacka Fritid Gbg, TBV Mölndal samt Tänk ett-slag-fonden i Fryshuset, Stockholm som tillsammans bidragit med 31.500 kr till dessa åtta speltillfällen.

ARRG har även medverkat i karnevalståget där en lastbil med två rockband cirkulerade i centrum under festdagarna.

Stött på problem

Ovan har nämnts några av de många järn vi har i elden. På replokalsfronten har vi dock stött på problem. Vi behöver en ny musikhusansvarig med lite arkitektkunskaper samt erfarenhet från eget ritande. Vi har många projekt på gång men känner oss handikappade p.g.a bristande kunskap.

Är du intresserad vore det bra om du snarast hörde av dig till oss på ARRG-kontoret.

Uppsägningarna av banden i Frysen har formellt gjorts till 31/12-88, men eftersom huset inte får rivas eller göras om till kontor är det rimligt att anta att banden får längre resit. Vi har idéer på att göra Burås fritidsgård till musikhus men tyvärr verkar det inte troligt att Agnesbergshuset kommer att göras om till replokaler. Kostnaderna för ett iordningställande av det senare huset har skjutit i höjden.

Saknar resurser

Vi har även andra lokaler som måste undersökas men tyvärr saknar vi, som tidigare nämnts, resurser.

ARRG står inför en av de största uppgifterna hittills. Kvarteret Artilleristallet i centrala Göteborg (se artikel på sidorna 10-11) ska kulturminnesbevaras och ARRG har möj-



Första numret av ARRG-tidningen har fått ett väldigt varmt mottagande, men den kan naturligtvis bli ännu bättre. Och då behövs din hjälp.

lighet att påverka kvarterets framtida användningsområde. Vi har på ett tidigt stadium blivit informerade om möjligheterna att omvandla "Stallet" till ett kulturcentrum. Förutsättningen är att kommunen köper fastigheterna från den nuvarande ägaren. Turerna kan säkert bli många och långa då ägarnas utgångsbud ligger mycket högt.

Dock bör kostnaderna för att driva ett dylikt kulturcentrum vara minimala då verksamheten förutsätts vara så publikt intressant att kommunala subventioner kanske på sikt helt kunde uteslutas!

Stort behov

Vi välkomnar samtidigt ett samarbete med olika förvaltningar inom Göteborgs kommun då vi anser det vara naturligt att kunskap och erfa-

renhet tillvaratas och samverkar i ett sådant här stort projekt.

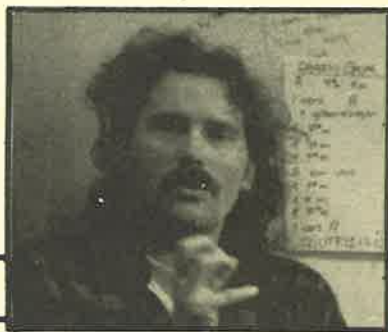
Behovet av en scen för levande

Står dom emot?

Förutom appellen räknar vi med att ha ca 10.000 namn bakom våra krav på fler replokaler och fler speltillfällen i Göteborgs kommun, ett arkitektförslag på "Stallet" samt organisationförslag för hur kvarteret skulle kunna användas.

Vi räknar med att brassa av denna salva mot Göteborgs politiker under sommaren och kräva klara besked innan höstens val. Kan dom stå emot?

Kanske framgår det av ovan beskrivna planer att vi är i behov av många fler som jobbar aktivt? ARRG är vad vi gör det till. Vi ser gärna även att musiker från andra grenar än rocken engagerar sig i kampen för ett bättre musikklimat i Göteborg och övriga Sverige.



LEIF STRANDH

ARRG - AKTION RÄDDA ROCKEN I GÖTEBORG

1:a Långgatan 12
413 06 Göteborg
Tel 031 - 14 34 40

Ansvarig utgivare:

Leif Strandh

Redaktör:

Jörgen Westman

Foto:

Christian Odin

I Redaktionen:

Lennart Andersson

Mikael Augursson

Kristina Alstam

Lennart Boo

Erik Deines

Mikael Elofsson

Jörgen Hammenskog

Lotta Kjellin

Göran Pettersson

Per-Arne Pettersson

Mikael Schultz

Carl-Johan Wolmesjö

Layout:

Karin Andréen

Pierre Olsson

Sätter:

Allsättning

Tryckeri:

Gotena AB Kungälv

ARRG-tidningen

trycks på oblekt,

miljövänligt papper!



ARRG har tagit över lokalerna på 1:a Långgatan där Mox hade lokaler tidigare. Till hösten kommer vi igång med spelningar och eventuellt ett café.
Foto: LENNART SJÖBERG

Nu öppnar vi en ny rockscen!

För ett tag sen blev det definitivt klart, ARRG tar över MOX/Västgöta nations gamla lokaler på 1:a Långgatan 12, som kontor och konsertlokal. Vi har dessutom lyckats få loss lokalen bredvid vilket ger en sammanlagd yta på ca 240 kvm.

Detta öppnar givetvis många tidigare stängda dörrar och det kommer i fortsättningen att bli mycket lättare att ordna fester och konserter.

Lördagen den 7 maj hade vi inflyttningsfest för våra medlemmar. På scen stod först Hippi Dream som körde sin repetoar av gamla Neil Youngcovers till tåröda nostalgikers stora glädje (O.B.S. detta inte sagt som kritik, utan som ett stilla erkännande från en vars version av "Like A Hurricane" lockar fram salta diaman-

ter av helt andra orsaker).

Lyckligt lallande

Best Off, kvällens huvudattraktion, spelar tung kompetent cover-Rock. I två långa set serverar de sin egenhändigt komponerade meny av svettig dansmusik från tre decennier och minst två kontinenter. (Det gäller att vara säker under armarna för här åker kavajen, alternativt läderjackan, obevekligen av. Gu' va det är trevligt med Rock'n'Roll.

I gryningsljuset gick vi alla hem, var och en till sitt som man gör i dessa dagar, lyckligt lallande. Återstår bara resten.

Mer pengar

Mycket måste byggas om och rustas upp för att lokalen skall bli bra. Meningen är ju att ARRG till hösten skall komma igång med en mer kontinuerlig verksamhet, bland annat med

en fortsättning på den lyckade satsningen T-ROC, som hittills fått hålla till i Draupners lokaler på Pusterviksgatan.

Dessa har i och för sig fyllt sin funktion, men kostat en slant att hyra och varit en aning för stora. För mycket luft mellan kropparna är som bekant inte bra för rocken heller.

Att köra arrangemang typ T-ROC i egna lokaler med eget P.A. och ljus innebär att det blir mer pengar över till banden och en mindre ekonomisk risk för föreningen.

Satsar på video

Ett annat intressant projekt för hösten är planerna på Videoproduktion. Den gamla goda demokassetts tid tycks snart vara förbi. Nu vill arrangörerna ofta se videospelningar med banden innan de bokas. Med en teknik som kallas trekamerasystem kommer vi att börja en försöksverksamhet med att spela in banden live på 1:a Långgatans scen.

Fördelarna med detta system är att det är förhållandevis billigt och enkelt att jobba med. Ett bra alternativ för mindre band utan resurser att göra mer avancerade inspelningar.

Kanske ett fik

Andra planer för lokalerna är att utrusta köket så vi kan starta någon form av servering, kanske ett fik som är öppet på dagarna.

Målet är så småningom att ha ett riktigt kök och att kunna servera varm mat på kvällarna och eventuellt även till lunch.

Detta är bara en handfull ideér om vad som kan göras i våra nya lokaler. Dom rymmer oändade möjligheter. Kom gärna ner någon dag och ta en titt, sitt ner i nån av våra bekväma pinnstolar och låt fantasin skena iväg ett tag.

Kanske kommer du på någon strålande idé som du tror kan förverkligas.

FREDRIK MAGNUSSON

En storsatsning som kom av sig

I förra numret berättade vi om en kommande storsatsning i Göteborgs musikliv, den nya rock-klubben Rock Corner som skulle hålla till i Studo 8's gamla lokaler på Friggagatan. Nu visade det sig tyvärr, när allt kom omkring, att det inte blev så mycket av den satsningen, ja hur som helst blev den inte stor.

- Hej, jag ringer för ARRG-tidningens räkning. Jag har förgäves sökt

Karina Jatala men så har jag fått ditt nummer förutom hennes. Vi hade tänkt att ha med ett reportage om Rock Corner i nästa nummer och...

- Rock Corner finns inte längre.
- Finns inte längre?
- Nä.

Telefonnumret jag fått visade sig tillhöra en av medlemmarna i göteborgsbandet Dobermanns som hade blivit tillfrågade av Karina Jatala, initiativtagerskan till Rock Corner alltså, att hjälpa till med bandbokningar till klub-

ben.

Utav honom fick jag veta att ställets verksamhet hade inskränkt sig till två kvällar med just Dobermanns under påskhelgen varpå Karina Jatala lämnat scenen för att sedan förbli oanträffbar. Dessvärre innan Dobermanns fått den betalning de blivit lovade.

Publiktillströmningen hade inte varit precis överväldigande.

Enligt samma sagesman driver numera de ursprungliga innehavarna av

lokalerna på Friggagatan, hos vilka Rock Corner skulle ha hyrt in sig, verksamheten vidare i egen regi under namnet Paradis Night Club.

Vad det kan ha för betydelse för rockmusikens situation i Göteborg är väl bäst att låta vara osagt.

Dobermanns blev tillfrågade om de kunde hjälpa till med bokningar på Karina Jatalas klubb. Sedan lämnade hon scenen för att vara oanträffbar.

-Vi vill bli bättre på att spela och sjunga

B

röderna Brothers har existerat i två år och har fram tills nu endast existerat som en kultföreteelse i Göteborg. Precis som Kurt Olsson var en stor lokal stjärna innan han slog igenom, är även Bröderna Brothers genombrott bara en fråga om tid.

Här följer en intervju, eller snarare ett samtal med privatpersonerna bakom artistnamnen Ulf, Rolf och Ralf, nämligen Anders, Sverker och Per.

Alf, eller Robert som han heter privat, kunde tyvärr inte vara med vid intervjun, men dom andra var nog svåra att hålla reda på ändå...

Läs och njut!

Har ni alltid varit så här roliga?

(Anders) - Det är faktiskt inte så jävla kul. Jag vet inte, i början hade vi inte några kostymer och sånt.

Hur ställde sig publiken till er i början?

(A) - Det var olika kul beroende på var vi spelade. Vi spelade ju på Non Stops punkfester och typ Karelia på Errols för folk med svarta läderjackor, och så hade inte vi de va', alltså, bara det blir ju... kul! Eller liksom, dom är ju inte alls tuffa dom killarna.

(Sverker) - Det var bara en jävligt lyckad kontrast. Och det är där vi tycker att det är roligast att spela. Där det är en "tung" stämning. Där man går ut själv. Det känns svårare på Valand.

(Per) - Där blir det ingen udd liksom!

Den senaste singeln MARIANNE har sålt rätt så bra va?

(A) - Har den det?! (alla får nu stora ögon), det senaste vi hörde var att den sålt i 70 exemplar.

(S) - Men det va förstås förra månadens siffror! (fniss)

(A) - Bästa månaden ... (allmänt fnissande)

(P) - Men den första vi gjorde har sålt i 1 000 ex.

Förra gången jag var på ett av era gig så skrek jag mig hes efter 'GUD SÅ KUL'. Varför spelar ni inte den?

(Här uppstår nu ett kaos av ursäkter blandade med gapskratt. Men slutligen sammanfattar Anders det med orden)

(A) - Vi fixar det inte!

Varför ligger ni på Non Stop, är det för att ni gillar Non Stops idé?

(Allmän tystnad uppstår där alla flinar mot varandra)

(P) - Det är det enda skivbolaget som vi har haft kontakt med. Så det är latheten, men lite ideologi också. Vi tycker det vore kul ifall dom kunde ha pengar och ha råd att spela in skivor, men det har dom inte.

Men vore det inte kul ifall ni kunde innebära ett lyft för Non Stop?

(A) - Självklart. Men man blir lite

splittrad för att nånstans finns det en jävligt bra idé, men det är svårt att göra en bra idé verklig liksom. På nåt sätt är det så att inga band kommer loss riktigt. Och sen är det distributionsapparaten nu för tiden då, Musik Distribution eller vad den heter. Den är ju inte så jävla "slick" alltså. Dom har ju inte fått ut skivan nånstans.

(S) - Det var tydligen bättre när Plattlangarna fanns. Då kom den ut bättre. Så ni har ingen speciell skivinspelning på gång?

(S) - Nej men vi har låtar! Vårans målsättning är att göra en LP.

Hur skulle den se ut?

(P) - Ingen show men en linje. Man ska kunna ta ut låtar från den en och en, men ändå ska den hänga ihop på nåt sätt.

Men om det nu är så svårt på ett litet bolag, varför inte satsa stort? Eller vill ni behålla er kultstatus?

(A) - Jag tror att kultgrejen är borta nu, men den passade oss ändå liksom, på ett sätt va', vad nu det är...

(P) - Vi har inte snackat om det här. Det är en ganska stor grej, det här med ideologin alltså.

(A) - Det hade ju varit kul om man kunde leva på det va', det finns ju en ambition....

Men blir det inte en helt annan sak då? Jag menar, man får ju samtidigt ett ansvar, nu har ni egentligen inget ansvar...

(A) - Det är också en grej att man känner en viss frihet. Att man gör det så länge det är kul va'. Det finns ju folk som kan jobba sig kul, personer som har en hantverksmässighet alltså, som vi också skulle behöva, men som vi samtidigt försöker arbeta upp.

(S) - Det är sant. Vi är på den punkt där vi måste bestämma oss nu.

Hur gör man en låt rolig? Jag menar, hur vet man det i förväg?

(P) - Det ska inte va så jävla roligt egentligen. Vi tänker inte alls på skoj.



Foto: CHRISTIAN ODIN

Jag menar, det man tycker är roligt tycker man ju är bra nånstans samtidigt.

(A) - Många grejer kommer ju fram på vägen hem från krogen. Man lallar på en melodi eller en text med några ord. Men sånt har vi också lämnat mer och mer, nu skriver vi på ett mer riktigt sätt.

(P) - Jag personligen har känt att nu är vi mogna för att verkligen börja jobba, på nåt sätt, eller lägga ner.

(A) - Eller att verkligen ha det som kombinerad transpiration och inspiration. Eller som sagt, en ny show, en platta. Att börja jobba ordentligt va'.

En låt typ 'TORSTEN'. Bottnar den i

djupa saker?

(A) - Javisst! (vilt fnissande) Nånstans så bottnar vi ju i erfarenheter.

(S) - Just den är ju skriven i vrede.

Vem är Torsten då?

(A) - Han är en nöjessymbol för företeelsen 'Torsten'. Vi har ju alla våra små "Torstar" liksom...

(P) - Det är inte så jävla skojigt egentligen, utan jävligt seriöst. Förhoppningsvis kommer vi att jobba ganska seriöst i framtiden.

(A) - Mycket handlar ju om självironi liksom. Att kunna se sig själv och grejen lite från sidan.

(S) - Jag vill att vi ska bli lite vassare. Om du tänker efter så är vi inte riktigt



Bröderna Brothers vill inte vara speciellt roliga. Egentligen tar deras sånger upp allvarliga saker. Foto: LARS LINDKVIST



Nu känner sig bröderna mogna att börja jobba ordentligt med bandet, att verkligen ha det som en kombinerad transpiration och inspiration.

veckan, det mesta av vår tid har gått åt till det.

(A) - Nu gäller det att stå på eller att ta det lugnt liksom, eller nåt sånt kanske... men inte ändå.

Jag hoppas att ni läsare kan tyda den här intervjun bättre än jag.

Blir det att ta tjänstledigt som gäller nu då?

(A) - Ingen av oss har fast jobb, så det blir att stämpla och spela. Hanka sig fram på ströjobb typ teatern. MAN SKA HA VITA JOBB!

Det är bara vita jobb som räknas eller?

(A) - Jag tror faktiskt inte att svartjobb existerar i Sverige idag (allmänt skratt).

(S) - Nej framför allt inte bland musiker! (Skratt)

Händer det aldrig att nån hänger med ett annat band som ljud- eller ljusmixare och tjänar några hundralappar svart en kväll?

(A) - Nej herregud! Det vill vi jobba emot alltså. (Gapskratt från alla)

Skulle ni ställa upp på stödspelningar för Trädskramarna eller Greenpeace?

(P) - Jag skulle vilja ha lite såna gig. Det säger ju sig självt i logiken att ingen kan säga nej till nåt sånt!

(S) - Vi gjorde en stödspelning för dom snutar som var med och drog in folk, för att dom fick jobba över och så... (Fniss)

(A) - Vi tog tio lax eller nåt... SVART! (Gapskratt)

(P) - Det är ju där vi egentligen står idag, dom små grå cellerna, "Spräng Volvo i luften"... men det framgår inte alls egentligen.

Kan era lyssnare inte läsa mellan raderna menar ni?

(A) - Precis! Vi jobbar mellan raderna mest.

Vad händer närmast?

(P) - Vi ska bli vassare. Och med vassare menar vi bli bättre på att spela och bättre på att sjunga. Bli bättre helt enkelt!

**Mamma mia!
JÖRGEN WESTMAN**

-Vi vill bli vassare, och med vassare menar vi att vi vill bli bättre helt enkelt, tycker Bröderna Brothers, eller Anders, Robert, Per och Sverker, eller Ulf, Alf, Rolf och Ralf.

rumssrena, vi passar liksom inte i samma program som Magnus Härenstam.

Men jag tycker att ni gör det !!!

(A) - Jo precis! Men samtidigt så finns det ju en risk med TV, och det är ju att man "blir" TV.

Men har ni inte fått ut nåt av era TV-framträdanden?

(S) - Jo vi har ju fått rätt så mycket spelningar genom TV.

(A) - Jag tror att vi jobbar lite långsamt också.

(S) - Vi har ju försökt med Svensktoppen (MARIANNE), men än har vi inte sett något resultat.

Ska ni inte göra en bubblare till listan också?

(A) - Vi har haft diskussioner med dom, men dom tyckte inte det...

Det ni sa om att ni ville vara vassare i framtiden. Innebär det fler pekpinnar och vara mer spydiga, eller?

(P) - Om man jobbar ärligt, och vi har den grundambitionen att vi alltid försöker vara ärliga i dom här små olika facken typ "Torsten". Det finns många såna fack, och då väcker man automatiskt anstöt i folkgrupper där det bara går ut på att dölja all skit.

(A) - Men ärlig och tydlig är inte samma sak. Men tydlig och pekpinnar

hör ihop på nåt sätt. Jag menar, vi har liksom inga svar typ "Det ska va så här!" Ta en låt som MARIANNE som är nån sorts Svensktopps-parodi, men den är jävligt rolig att spela också. Vi gör inga grejor med bara ironi liksom, vi har även låtar om kärlek och sånt.

Varför jobbar ni inte hårdare än ni gör?

(A) - Vi har haft annat pyssel också. Robban där liksom, och jag jobbar där liksom. Och då blir det inte någon hundraprocentig satsning.

(S) - I ett helt år nu så har tre av oss jobbat med "PETER PAN" på teatern, och det har varit sex föreställningar i



ARRG DEBATT

I ARRG-tidningen kan du skriva insändare om sånt som kan intressera våra läsare. Hör bara med redaktionen om manusstopp.

Och skriv inte för långt. Vi tar inte in insändare

som är längre än 25 rader à 60 nedslag på skrivmaskin.

Skriver ni längre får ni räkna med att vi på redaktionen stryker i era texter. Och det vill ni väl inte...



-Ni försöker bygga upp en löjlig generationsmotsättning

ARRG-redaktionen har fått in en skrivelse med kritiska synpunkter på vår artikel i förra numret, där vi påpekade att åstadkomma 6 replokaler för 4,5 miljoner kronor är för dåligt.

Dessutom påstod vi helt fräckt att vi sannolikt hade kunnat uträtta betydligt mer för 4,5 miljoner.

Här återges skrivelsens huvudpunkter i förkortad form.

---"Fritid Hammarkullens målsättning är att stödja den lokal rocken främst bland tonåringar. Vi anser att även ungdomar utan rika föräldrar och villagarage skall få chansen ett spela, och spela där dom bor. Vi tycker vidare att de som utnyttjar lokalerna skall ta ansvar för dom och vi stödjer en utveckling av föreningen "Ljudet" på dess egna villkor.

Göran P försöker bygga en i vårt tycke löjlig generationsmotsättning mellan yngre och äldre musiker. "Ljudet" är i alla fall en öppen förening för dom som ställer upp på stadgar-na.

En statushöjning

Vi i vår enfald trodde att en aktionsgrupp av ARRG's typ skulle hälsa en ny specialdesignad musiklokal med glädje.

Här får ju kommande rockgenerationer för-

utsättningar att kunna utvecklas. Det är en statushöjning, ut från källaren in i eget hus.

Nu till pengarna. Bostadsstyrelsen, en statlig myndighet, fördelar pengarna åt sextio-sjuttioålets snabbbyggda sovstäder till förnyelseåtgärder, här ingår muralmålningar, upp-rustning av centrat och 4,5 miljoner till musik-hus.

Pengarna är alltså direkt kanaliserade till Bostadsbolagets husbestånd i Hammarkullen. Eftersom det inte finns några lokaler att bygga om blir det nybygge och därav den iögonfallande stora summan.

Gå på de stora istället

GP är rädd för att lokalerna skall göras om till pingisrum. Mycket kan nog läggas Gbg-Fritid till last men att göra om direktanpassade musiklokaler till något sånt vore mer än vansin-nigt. Vi har ingen tanke på att förändra om inte rocken förändrar sig själv i dessa digitala tider.

Gå inte på dom små rockarna i förorterna utan våga er på dom stora kulturkvävarna, som det nya operahuset! Där finns pengar till kulturhus med replokaler i varenda stadsdel i Göteborg.

CLAES OLSSON,
för projektgruppen Musikhus i Hammarkullen.

ARRG svarar: -Alla måste få chansen att utveckla sin musik

C. Olsson är knuten till Hammarkullens fritidsgård. Det ligger då nära till hands att han prioriterar verksamheter just där och för fritidsgårdens besökare. Det är hans jobb och ARRG kritiserar inte hans engagemang för ungdomar där. Tvärtom, eldsjälar som C. Olsson behövs.

Tyvärr verkar det som om kritiken av Musik-hus-projektet tagit snett.

C. Olsson verkar m.a.o. ledsen över att kritik framförs och hoppar över kärnpunkten i kritiken, nämligen att rockgrupperna får stå till-baka i Musikhus-projektet till förmån för annan verksamhet och syften (disco, personalutrym-men etc), samt att de sex lokalerna som blev till bara kan krympas men ej göras fler! Till ett skyhögt pris!

Verkar vara överens

Annars verkar det som om C. Olsson och vi på ARRG är överens om en hel del; att 4,5 mil-joner är väldigt (iögonfallande) mycket pengar, att det är vansinnigt att göra replokaler till nåt annat än de är gjorda för, samt att det är en statushöjning när det byggs nya replokaler åt rockbanden.

För att inte nämna hur viktigt vi tycker det är att de som använder lokalerna skall ha det av-

görande inflytandet över sina lokaler och verk-samheten där!

Däremot bör C. Olsson vara medveten om att världen utanför den egna fritidsgården in-nehåller en stor grupp ungdomar som faktiskt "vuxit ifrån" fritidsgårdsgemenskapen eller på annat sätt vistas i andra sociala grupper och miljöer.

Ge bättre möjligheter

På den betydande medlemsgenomström-ningen i föreningen "Ljudet" sedan ett flertal år tillbaka bör en sansad bedömning bli, att anta-let rockmuiker i Hammarkullen utanför "Lju-dets" kontroll är mångdubbelt större än själva föreningen och därmed kvarstår också lokal-problemen för dem - kalla det gärna genera-tionsmotsättning, men inte löjlig!

ARRG efterlyser alltså fortfarande ett seriöst och organiserat samarbete med både Fritid som helhet och andra berörda förvaltningar i Göteborg för dess rockband skall kunna ges bättre möjligheter till att utvecklas och utöva sin musik oavsett om bandets ålder ligger runt 14 bast eller hunnit upp i Rolling Stones-åldern, d v s runt de 50!

GÖRAN PETERSON,
rockmusiker och Angeredsbo sen 12 år.

Varför ifrågasätter ingen Radiums verksamhet?

I första numret av ARRG-tid-ningen viks ett uppslag åt Radium, ett "kulturföreningsföretag" som blivit något av en helig ko inom vissa kretsar.

Men vad vill Radium? Vad står de för? Deras idéer eller intentioner ifrågasätts aldrig. Ej heller av den totalt bländade artikel-författaren Jörgen Westman, detta trots att det i intervjun med Micahel von Hausswolf sägs saker som borde göra även den minst uppmärksamme konfunderad.

Låt mig ta ett av ett flertal möj-liga exempel citerat direkt ur ar-tikeln: Angående Radiums med-verkan i Filmfestivalen säger von Hausswolf:

"Felet med folk som snackar emot drog-, våld-, och sexkultur är att de vågar att inse att det finns ett behov. Deras antiattityd förstår inte att folk behöver något annat i sina enformiga och torftiga liv..."

Man får anta att von Hauss-wolf när han talar om drog-, våld- och sexkultur "bl.a. syftar på exempelvis "snuffmovies", barnporr, heroinlangning m m. Några stycken fram förklarar von Hausswolf "Radiums attityd mot sin omgivning":

"Folk är så mesiga nu för ti-den. Ta ett ämne som poliser t.ex. en gång i veckan så är det polisskandaler. Dom har "de-alat" droger, gjort sexuella när-marthen på minderåriga, miss-handlat och dödat folk i fyller-cellerna...och folk sitter bara och säger "Oj så förskräckligt!" Folk är helt passiviserade mot kråk som håller på.... Folk bara skiter i det! Apocalypse Now. Radium hoppas kunna bidra till att ändra den attityden lite grann".

Vad menar Radium (von Hausswolf)? Handlar inte poli-serna i dessa fall helt i enlighet med Radiums intentioner? Eller se det så här: Radium intar ju gentemot polisens handlande en "anti-attityd", de "förstår inte att folk behöver något annat i sina torftiga och enformig liv". Hur skall de ha det? Hur skall Radium kunna ändra en attityd som de egentligen understöder

med sin luddiga men uppenbar-ligen positiva syn på vad de kal-lar en "drog- våld- och sexkul-tur"?

Och vems torftiga och enfor-miga liv är det som åsyftas? von Hausswolfs? Som jag tolkar de uttalanden som görs i artikeln så ställer sig Radium på samma sida som de som tjänar pengar på att förvrida något så allmän-mänskligt som de sexuella fan-tasier och naturliga aggressio-ner vi alla bär på, och detta ofta genom att våldföra sig på svaga och utsatta människor.

Att påstå att vi har behov av en "drog-, våld- och sexkultur" tycker jag personligen är att gå lite långt.

Den allt hårdare framtoningen av porr och våldsindustrin av-speglar sig dessutom i många fall i relationer mellan männi-skor.

Man kan ju t.ex. fråga sig vad det är som fått polisen von Hausswolf talar om, att förgripa sig på en minderårig. Han kan-ske har funnit stöd i en porrfilm tillhörande "sex- och våldskul-turen". Alla kan inte lika bra skilja mellan fantasi och verklig-het. Men det är kanske en skill-nad mellan den "sex- och våld-skultur" om von Hausswolf talar om som ett behov, och porrin-dustrins.

Och kanske är det skillnad mellan Radiums "drogkultur" och den "dealande" polisens, men då skulle jag vilja att Ra-dium förklarar vari skillnaden ligger för ARRG-tidningens an-tagligen rätt så ung läsare.

För Radium vill väl vara tro-värdiga för de som de vänder sig till, och det lär de knappast vara om de står för det som för-medlas i artikeln, förutom för ett antal mer eller mindre förvirrade själar.

Eller föredrar Radium att gömma sig bakom mottot: "Passar det inte så stick!"?

PER NYMAN

Michael von Hausswolf hade tyvärr inte tid att gå i svaromål i detta nummer. Vi fick insän-daren för sent för det. Men till nästa nummer har han lovat att bemöta kritiken.



FRONT

T-SHIRT!

BESTÄLL



T-SHIRT NU!

85:- + FRAKT

100% bomull st. M/L/XL

Beställ ifrån:

ARRG - MUSIKENS HUS

DJURGÅRDS G. 13

414 62 GÖTEBORG

TEL 031-12 15 84



BAK

Bästa karnevalen någonsin.



Hettan var djävulsk under karnevalen. Många smet in på något café och tog en glass.



Ansiktsmålningarna var många och skiftande.



ARRG hade en rullande rockvagn på stan. William, Slaves och Perra & the snöskoters stod för öset.



En del hade jobbat på det mer än andra...



De som inte ville sminka sig själva kunde få hjälp med det.



Vem skulle inte vilja ha leopardkvinnans kyss?



Sent på kvällen dök Py Bäckman upp på Draupner och körde några covers till publikens stora glädje.

Foto: CHRISTIAN ODIN

Över 1 000 människor hade anmält sig till karnevalen men när tåget väl var igång var det många som hoppade in från publiken.



ON THE ROAD

ROCK

- 10/6 Keith Deling Café Tango
Café Chalmers Sommarklubb
Kurtan med Damorkester
Stora scenen Liseberg
WWB Blues Band 7:ans Ölhall
- 11/6 WWB Blues Band 7:ans Ölhall
Michael Jackson Eriksberg
- 12/6 Michael Jackson Eriksberg
- 15/6 Quadpus Trenchtown Café
Papa Freud Yaki-Da
- 17/6 Ricard Hirsch
(Flamencogitarr + dansös)
Café Måsen
Susanne Alfvengren
Stora scenen Liseberg
Ulf Dageby Café Tango
Wilmer X
Chalmers Sommarklubb
- 17-18/6 The Blues 7:ans Ölhall
- 22/6 Samanta Fox
Stora scenen Liseberg
Spacemakers Trenchtown Café
Bröderna Brothers Yaki-Da
- 24/6 Dan Berglund Café Tango
- 25/6 Solstollarna
Stora scenen Liseberg
- 26/6 Hasse Andersson
Stora scenen Liseberg
- 28/6 Di Leva Stora scenen Liseberg
- 29/6 Plookers Trenchtown Café
Fläskkvartetten +
Freddie Wadling Yaki-Da
Lotta Engberg
Stora scenen Liseberg
- 30/6 Lena Philipsson
Stora scenen Liseberg
- 1/7 Cotton Club
Chalmers Sommarklubb
- 1-2/7 PTS Express 7:ans Ölhall
- 6/7 Johnny & the Roccas Yaki-Da
- 8/7 Sussies orkester
Chalmers Sommarklubb
- 8-9/7 Kalkon 7:ans Ölhall
- 15/7 Papa Freuds
Chalmers Sommarklubb
- 15/7 Tommy Körberg
Stora scenen Liseberg
- 15-16/7 Wild Fire Willie & the Ramblers
7:ans Ölhall
- 20/7 Wilmer X Yaki-Da
- 22/7 Louis Hoffsten
Chalmers Sommarklubb
- 22-23/7 Second Hand 7:ans Ölhall
- 29/7 Lolita Pop
Chalmers Sommarklubb
- 29-30/7 Trouble Shooters 7:ans Ölhall
- 3/8 Papa Freud Yaki-Da
- 5/8 Bills Boogie Band
Chalmers Sommarklubb
- 5-6/8 Svarta Ada 7:ans Ölhall
- 6/8 "Where the spirit moves"
Svart gospel från Chicago
Scandinavium
- 10/8 The Few Yaki-Da
- 12/8 Britt Dalén
Chalmers Sommarklubb
- 12-13/8 Boogie Inc. 7:ans Ölhall
- 15/8 Style Stora scenen Liseberg
- 17/8 Great Guns Yaki-Da

Dessutom: Varje måndag 60-tals band på Gillestugan bl.a. Apaches. Gillestugan har också varierande visartister varje söndag. På Café au Lait bjuder man på Blues-matiné med King George varje lördag och söndag. Tisdag-söndag v. 27-31 kan man lyssna på levande musik utanför Musikcafé Avenyn på kvällarna.

Ni glömmer väl inte namninsamlingen?

Som ni kan läsa på andra ställen i tidningen börjar det att röra på sig på allvar. Framför allt nya lokaler på 1:a Långgatan och en fast musikscen i Stallet. Men skall dessa möjligheter bli det vi önskar så krävs påtryckningar bl.a. i form av namninsamlingen.

Vi har nu nått en bra bit på väg mot vårt mål på 10.000 namnunderskrifter, men vi behöver fortfarande all hjälp vi kan få. Tänk om alla ni medlemmar kan fylla en hel lista var. Bara detta skulle ge ca. 10.000 namn!

Men även om ni inte lyckas fylla en hel lista så skicka in den ändå. För när namninsamlingen skall avslutas i månadsskiftet augusti/sep-tember kan varje namn bli betydelsefullt.

Än lever Viva!



Viva lever än.

Göteborgsbandet Viva släpper i dagarna sin LP "A Rainbow At The Edge Of The Shadow".

En spännande musikalisk resa med låtar som förenar skönhet, rytm och kraft med fräcka klanger och starka refränger utlovas.



Snart kommer en samlings-lp med Tottas.

Tottas ger ut samlingsplatta

Samtidigt som Rock On Wood-turnén avslutas så släpper Totta's Blues Band sin, säkert av många, efterlängtnings-LP "Compilation Boggie".

Här kan du hitta det mesta och det bästa. Allt från rökiga Jazzklubbs och raffiga New York inspelningar till ANC's perfekta ljudbild. Gamla godingar, en hel del nytt och ett hejdlöst sväng utlovas.

Bra att ha i skivhyllan i väntan på TV's Rock On Woodinspelning från Ålandsbåten.



Stig Vig har mycket att göra.

Stig har många järn i elden

Stig Vig har många järn i elden dessa dagar. Barnplatta, producent och nu på samlings LP med Dag Vag.

Här kommer, lagom till Dag Vag's 10 års jubileum, en 70 minuter lång CD under namnet "Åttatreått".

Här finner du alla gamla godingar som fortfarande får dansgolvet att fyllas på några sekunder.

Mera vin från Kung Oberon

Förra året så släppte Göteborgsbandet Kung Oberon sin första LP kallad "Kung Oberon Och Hans Bundsförvänter Förklarar Kallt Krig" som fick en blandad kritik.

Nu släpper dom sin uppföljare i form

av en singel vid namn "Blå Lust/Mera Vin". Ett 8-manna gäng som spelar dansant rock med soul och bluesinfluenser.

Kan vara värt att kolla upp!



DRIVVED FRÅN DUBLETTERNA

Göteborgsveteranerna Twice-A-Man släpper en ny LP med titeln "Driftwood".



Kontaktannonserna är till för dig. För att du ska kunna få komma i kontakt med andra musiker med samma musikinriktning och ideer.

Skicka in din annons, eller ring in den, och vi trycker den i tidningen.

Så enkelt är det!

SÖKES: Trummis till Macho-POP bandet LOVES AND ERECTION. Trummor och replokal finns! Tel 12 61 09, 51 85 67

En partyplatta av Guds nåde



Peter Puders blir partypopare.

Helt väck

Malmöbandet Sing Sing & The Crime är tillbaka med sin andra singel. "Far Out" är titeln.

Roulette & Kasino...är namnet på Peter Puders och Anders Karlmarks nya projekt. "Sockret" och "Hipsheik" är namnet på deras nya singel. En Partyplatta utav guds nåde där den gamle "Dag-Vag"-gurun Stig Vig står som producent.



ON THE ROAD

JAZZ

Nefertiti kommer under juni bara att ha öppet i baren, och då kör man med mindre liveuppträdanden måndag-lördag.

Nefertiti Summerclub kommer att ha öppet onsdag-lördag hela juli. Programmet är inte spikat, men följande är hittills inbokat.

1/7 Charles Lloyd

13, 14,

15/7 Hawk on Flight

22/7 Latin Lovers

Klart är också att Amado Jahr och Ulf Wakenius kommer. Datum är inte satt.

JAZZHUSET:

- 10/6 Jokers of Dixieland
- 11/6 Pehoria Jazz Band
- 15/6 Wintage Jazz Big Band
- 16/6 Kroon Jazz Band
- 17/6 Riverside Jazz Band
- 22/6 Tees Valley Jazzmen
- 29-30/6 Traditionell Feetwarms
- 1-2/7 Jazz Blue Band
- 6-7/7 Irakli's internationell Jazzband m. Synthia MacPerson
- 8/7 Mess Jazzengers
- 9/7 New Panama Jazz Band
- 13/7 Mystors Hot Lips
- 14/7 Pastorns Pojkar
- 15/7 Pehoria Jazz Band
- 16/7 Max Lagers New Orleans Jazz Band
- 20-21/7 Holliday Magic
- 22-23/7 Dölles Kafé Orkester
- 27/7 Pastorns Pojkar
- 28/7 Mystors Hot Lips
- 29/7 West Jazz
- 30/7 Stewarts New Orleans Stompers
- 3/8 Max Lagers New Orleans Jazz Band
- 4/8 Traditionell Feetwarms
- 5/8 Dixieland Society
- 6/8 Riverside Jazzband
- 12/8 New Panama Jazz Band
- 13/8 GB Jazz
- 17/8 Mystos Hot Lips
- 18/8 Carnegie
- 19-20/8 Broberg-Setterkvist Band
- 24/8 Swingbolaget
- 25/8 Siewert
- 26/8 Max Lagers New Orleans Jazz Band
- 27/8 Down Town Jazzmen
- 31/8-1/9 Bob Kerr's Whoopie Band
- 2/9 Magnolia Jazz Band
- 3/9 Peruna Jazz Band

Torsdagar på Gillestugan: Bo Löfgren husband m. gästartister.

Varje onsdag kan man höra jazz på Muséekafé.

3/8 Guitars Unlimited Gunnebo Slott

17/8 Vintage Jazz Big Band Gunnebo Slott

17, 18, Göteborgs Jazzfestival med 19, 20/8 bl.a. Eje Thelin Kvintett årgång -65 på Frölunda Kulturhus.

En absurd feberdröm

Vad har Paul Gauguin med keltisk 900-talslyrik att göra?

Kan man vara motorcyklförare och transvestit på samma gång?

Vad skall jag tycka om det här?

Frågorna inställer sig när man ser den fullkomligt livsfarliga föreställningen "Gauguin Blues" på Teaterkompaniet, frågor som ensemblen inte ger svar på utan lämnar över till publiken som något att ta med hem.



"Gauguin Blues" är mindre tänkt som en föreställning i ordets egentliga bemärkelse. Mer är den en känslomässig upplevelse som är omöjlig att definiera enligt gängse regler, omöjlig att sortera till exakt handling. Den skall vara i ständig förändring, från scen till scen och från bild till bild.

Totalteater

Bakom dessa ambitioner ligger regissören Håkan Strängberg som knöts till Teaterkompaniet för några månader sedan och det var också han som kläckte idén om att göra en enaktare om konstnären Paul Gauguins liv. Tanken var ett slags totalteater med maximalt utnyttjande av ljus, ljud, musik och kostym och där skådespelarna arbetar med och mot elementen omkring, med tusenkonstnärens antal strängar på sin lyra. Åt publiken skall inte ges vare sig tema eller röd tråd att förutsäga handlingen med. Istället skall den sugas med i en en timmes absurd feberdröm där vad som helst kan hända.

Totalteater - det är vad Teaterkompaniet kallar sin pjäs "Gauguin Blues", där man utnyttjar ljud, ljus, musik och kostym till max. Här är det Lasse Andersson och Wiweka Warendalk som ger sig hän i en "utbrytningsscen".

Svårare än väntat

Så långt visioner och drömmar. Att i realiteten genomföra projektet visade sig svårare än väntat. Inte bara det vanliga regiarbetet ställde till problem. Det tekniska var också tungt. Teatern valde det absolut senaste inom ljus- och ljudanläggningar, så nya att de än så länge bara finns som prototyper och det kostade tid och möda att synkronisera skådespelarnas arbete med datorns till en fungerande enhet.

Datainbrott

Som gräddes på moset tog sig några datorglada grabbar in i lokalerna en natt och lyckades förstöra en del av programmeringen, vilket resulterade i att personalen tvingades sova på teatern för att förhindra fler intrång.

Först själva premiärkvällen fungerade ljus och ljud som det var tänkt.

För skådespelarna innebär detta att

de under repetitionsarbetet aldrig visste vad de hade att arbeta med eller hur scenen i verkligheten skulle komma att se ut. Liknande premisser gällde för scenografer och för Marie Ell och Henryk Lipp som tillsammans svarar för musiken.

Våldsamt musik

Musikerna kontaktades på ett tidigt stadium och arbetet med dem gjordes så okomplicerat som möjligt. De olika scenerna spelades allteftersom de blev klara in på video och musiken växte fram i takt med att Marie och Henryk fick videobanden i sina händer.

De "svarade" helt enkelt på det de såg skådespelarna göra på golven och musiken kom att ta stor del av "Gauguin Blues". Genom att många gånger vara våldsamt och överraskande hjälper den också till att illustrera det "farliga" i föreställningen.

Fragmentariskt

"Gauguin Blues" utgår inte från ett sammanhållet textmaterial och ingenting var framlockat i förväg.

Texterna har en fragmentarisk natur och många kom fram under repetitionserna, direkt från skådespelarna själva. Det redan skrivna, (Vilhelm Moberg, Bruno K Öyer och en del keltiskt lyrik) har använts när man tyckt sig behöva det.

Vad som är värt att tyckas eller inte tyckas om det färdiga resultatet - ett försök att skilda tankar och känslor hos en stor konstnär - får ni bedöma själva.

Kanske är det på tiden att lägga "Romeo och Julia" till handlingarna och på gott och ont våga uppsöka den teater som görs 1988.

KRISTINA ALSTAM



Michael von Haysswolf och Radium blir snuvade på Rhenströmska?

Rhenströmska åt Radium!

Det ryktas att gamla Sprängkulls-gänget efter fem års dvala lyckats få med Stadsbyggnadskontoret på att göra om Rhenströmska-badet till rockscen.

Det var Radiums initiativ (med stöd av ARRG) som gjorde att badhuset inte såldes till Arabisk Marknad. Då är det skam att inte Radium tillfrågats innan gamla prog-gänget på Sprängkullen bryskt väckts upp från sin djupa slummer.

HJÄLP!

Vi ska rusta lokalerna på 1:a Långgatan och behöver hjälp av yrkeskunniga medlemmar. Kan du snickra, mura, dra starkströms-ledningar, moka med rör o.s.v. Ring oss omgående!

Orup ställer upp!

Då Björn Afzelius sökte Orups namnunderskrift till ARRG-appell fick han bara tag i managern. Två minuter innan Orup skulle upp på scenen ringde han från sin turnébuss.

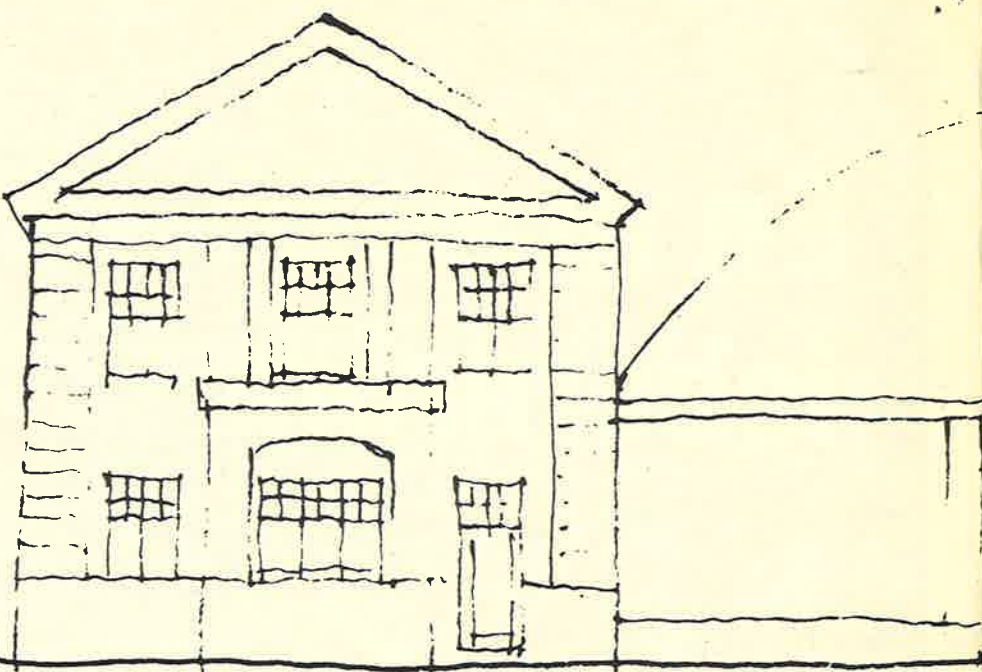
Klart jag ställer upp på ARRG's idéer!

Var med och väck politikerna!

Nu drar vi igång opinionsbildningen för "Stallet", och vi behöver all hjälp från radio och TV och tidningar på lokal- och riksnivå. Målet är att få klara besked av Göteborgs politikerna före valet.

Göteborg behöver "Stallet"!

Det nuvarande garaget med sitt välvda glastak skulle kunna göras om till norra Europas häftigaste konsertsal!



Så blir "Stallet"

Ta en titt på kvarteret Artilleristallet i Göteborg, beläget i hörnet Magasinsgatan/Södra Larmgatan. Stig in i det nuvarande garaget med det välvda glastaket och känn in det självklara i att denna sal görs om till norra Europas häftigaste konsertsal!

Möjligheterna finns i och med att hela kvarteret ska kulturminnesbevaras. Beslutet är fattat och nu gäller det att hitta funktioner för de olika byggnaderna. Dessa funktioner begränsas av kulturminnesstämpeln som innebär att de framtida ägarna måste bedriva sådan verksamhet som bevarar och framhäver arkitekturen, lämpligen då kulturella ändamål. Vad kan vara mer kulturellt än en scen för levande musik med möjligheter även till teaterverksamhet?

Nej till fler kontor

Diskussioner har pågått där man övervägt att riva stora delar av kvarteret, men arkitekturen med gedigna gjutjärnsbalkar har bedömts vara av riksintresse att bevara. Alternativen har sett ut som mardrömslika komplex av kontor i flera våningar.

Göteborg har idag en överetablering av kontor och fler byggs, så kommunens beslut vittnar om gott omdöme då man gått emot nuvarande ägarnas planer. Vidare vore det önskvärt att kommunen (eller varför inte kooperationen?) stod som den framtida ägaren då det på ett mer realistiskt sätt skulle borga för den kulturella inriktningen på verksamheten i lokalerna.

Intressant idé

ARRG har fått förfrågan från stadsbyggnadskontoret om förslag på hur Artilleristallet, "Stallet", skulle kunna användas och vi samarbetar f n med olika förvaltningar inom kommunen med en mycket intressant idé.

Här skulle för första gången ideella föreningar och myndigheter samarbeta med att söka lösningar på olika problem i citymiljön medför för bl a dagens ungdom. Hittills har kommunen tämligen kapitalt misslyckats med att knyta ungdomar i åldern 16-25 till sin verksamhet och stora problem har hopat sig inför



Här, i hörnet av Magasinsgatan och Södra Larmgatan, ligger kvarteret Artilleristallet som nyss stämplats som kulturminne. Om "Stallet" fick inrymma konsertlokal, fik, musikrestaurang, teaterlokaler m m, kunde det mycket väl dra så mycket folk att verksamheten bär sig utan kommunala bidrag.

årets storhelger.

Ungarna som vuxit ur fritidsgårdsåldern är inte välkomna på många centrala nöjesställen där åldergränser på upp till 24 år inte är ovanliga. Situationen blir ohållbar när horder av unga driver upp och ner längs Avenyn eller i värsta fall "trillar dit" nere på Femman. Här är ju riskerna för våld, vandalisering och missbruk uppenbara. Trots kommunens ambitioner att dra uppmärksamhet från centrum borde det nu vara dags att inse att ungarna faktiskt vill vara där! Låt oss då erbjuda alternativ för dessa unga!

Inget pariasläkte!

Lösningen kunde ligga i att i centrum erbjuda ett sådant utbud som engagerar eller attraherar denna åldersgrupp. Vi borde lära oss att se dom som en resurs och inte som ett okontrollerbart pariasläkte som härjar på stan under helgerna. "Stallet" skulle här kunna fungera som ett bra alternativ där generationer kunde umgås över de gränser som idag är satta.

Säkerligen löses inga problem enbart

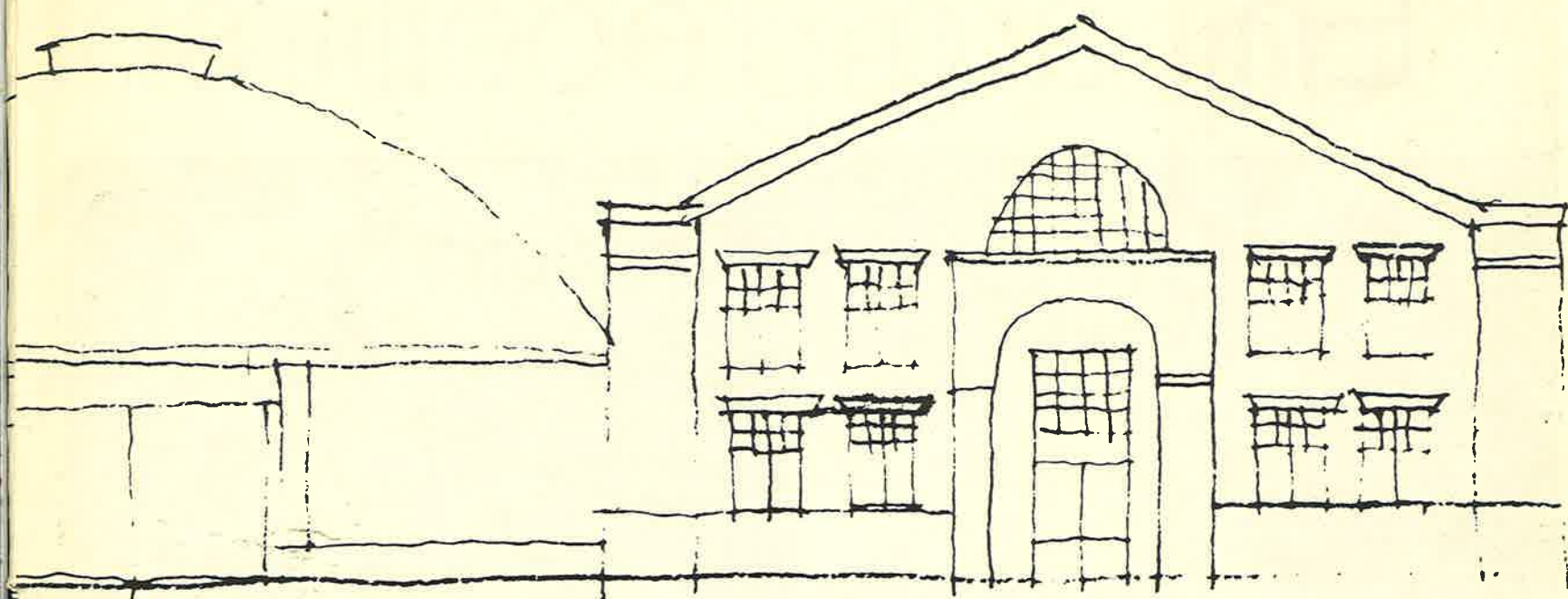
med ett varierat utbud på stan men problemen skulle kunna infinna sig på mer hanterbara nivåer om det fanns nöjesalternativ.

Idag förs diskussioner runt den framtida verksamheten i kvarteret. Mig verterligen finns inget tidigare exempel i Sverige där myndigheter planerar samarbete med ideella föreningar på ett sätt som nu diskuteras.

Abortförebyggande åtgärder, sex och samlevnad, ungdomsbostäder och anti-våldsföråldring är exempel på diskussionsämnen. Här är det viktigt för alla inblandade parter att se till möjligheterna som projekt "Stallet" rymmer, och inte till hindren!

Över 7 000 namn

Då vi inom ARRG redan på ett tidigt stadium fått tips om ett ev kulturminnesbevarande har vi förberett oss noga. Vi bedriver en namnsamling sedan några månader tillbaka där vi ställer kravet att Göteborgs kommun ska ordna fler replokaler och fler speltillfällen inom kommunen. F n har drygt 7 000 människor



Sveriges bästa musikställe



Göteborg behöver en scen för levande musik! En scen där större svenska/utländska artister kan uppträda. Idag passerar ofta de större artisterna förbi Sveriges andra stad, Göteborg. Detta är ej acceptabelt!!

Nu finns chansen i och med att kvarteret Artilleristallet ska kulturminnesbevaras. Här kan denna scen rymmas i samklang med annan kultur/ungdomsverksamhet. Här skulle etablerade artister kunna tas emot samtidigt som det skulle stimulera hittills okända förmågor att fortsätta den ofta tröstlösa jakten på speltillfällen.

ARRG föreslår att Göteborgs kommun medverkar till att kvarteret Artilleristallet kan användas till ovan beskrivna verksamhet och så föreslår även vi.

Här intill ser du alla artister som skrev på appellen.

Här är alla artisterna som skrev på



Björn Afzelius



Py Bäckman



Ulf Dageby



Christian Falk



Anders Glenmark



Dan Hylander



Tomas Ledin



Peter LeMarc



Orup



Peps Person



Mats Ronander



Anne-Lie Rydén



Sanne Salomonsen



Mikael Wiehe



Jerry Williams

skrivit under! Vi har dessutom fått hjälp av Arkitektantverkarna med att göra olika idé förslag i byggnaderna.

Vi planerar att "Stallet" ska rymma en konsertsal med plats för ca 500 personer, och att salen ska ha lösa moduler vilka gör salen mycket flexibel för olika arrangemang. Vidare att ha fast P A samt ljusrigg som är lämpade för lokalen och på andra våningen placera kontrollrum samt loger, en musikrestaurang, musikcaféer samt förenings- och övriga utrymmen. Det vore även önskvärt att butikerna i byggnaderna hade samma inriktning som verksamheten i övrigt.

De håller med

Behovet av en mellanstor scen vet vi sedan länge är mycket stort i Göteborg-Kåren i all åra. Vi inom ARRG är inte ensamma om att tycka det utan appellen här ovan har flera av Sveriges kända artister skrivit under.

Initiativet till appellen togs av Björn Afzelius som mycket väl känner till situationen i dagen scenfattiga Göteborg.

Den typ av verksamhet ARRG skissar på i "Stallet" finns det idag ett sådant uppdämt behov av att subventioner från kommunens sida torde bli minimala! Tanken är att verksamheten ska vara så mångsidig som möjligt - under jazzfestivalen t ex saknades ett naturligt centrum för de gästande orkestrarna.

Med en mångsidig verksamhet och med ett flitigt nyttjande av konsertsal, caféer samt musikrestaurangen kommer "Stallet" naturligtvis att ha ett attraktionsvärde. Detta skulle kunna borge för en stor publiktillströmning samt en god ekonomi utan alltför stora, eller inga alls, subventioner från Göteborgs kommuns sida.

Inom ARRG anser vi det viktigt att kommunens politiker medverkar till att "Stallet" kan användas till den verksamhet vi n skissar på samt att man tar del av det förslag ARRG i samarbete med Göteborgs förvaltningar ska lägga fram. Ställ upp nu och ge musiken och dess publik en chans!

LEIF STRANDH

En arg rebell som

Björn Afzelius - en 40-talist som satsar på att se om sitt eget hus, men därför inte stänger några dörrar.

Hans engagemang sträcker sig från palestiniernas situation på Västbanken via lokala miljöproblem i Italien till Göteborgsrockens kamp för sin överlevnad.

I Bengans gamla lokaler på Allmänna vägen har två nya skivbolag startats - Rebelle Records och Public Road Records. Här har musikern och ARRG-medlemmen Björn Afzelius dragit in tillsammans med gamla Plattlangargänget och jobbar med marknadsföring, distribution och försäljning av bl.a. Afzelius skivor. Rebelle Records har Björns döttrar (Rebecca och Isabelle) givit inspiration till.

- Rebelle kom till som en nödlösning då Transmission gick i konkurs. Jag stod, som personlig borgenär, helt plötsligt med en skuld på 1,2 miljoner till staten, kommenterar Björn.

Han hade solidariskt ställt upp för Transmission, väl medveten om att, tillsammans med Dageby och Tottas, vara tämligen ensam om att dra pengar till bolaget. De flesta Transmissionartister var inga storsäljare men kunde ändå ges ut p.g.a de stora intäkterna från bl.a. Afzelius produktion.

Köpte sina sånger

Efter att ha köpt loss rättigheterna till sina egna sånger(!) startade han så Rebelle där han själv äger samtliga aktier. På egen etikett har nu två samlings-CD/MC utkommit. En chansning som slagit väl ut då båda sålt mycket bra. Dessutom har en ny Afzelius-LP sett dagen ljus; "Riddarna kring runda bordet".

- Den viktigaste orsaken till att Rebelle startades var att jag måste få ordning på min ekonomi efter Transmissionkonkursen. Än så länge har vi inga ambitioner på att ge ut andra artister, men inom två år bör vi ha kommit på fötter ekonomiskt och då kan det vara intressant.

Saknar replokal

Björn är ARRG-medlem och står även med i ARRGs replokalskö. Under de 15 år han verkat som musiker i Göteborg har han aldrig haft repetitionslokal!

- Inför varje ny skiva har vi fått repetera i studios, vilket kostat oss astronomiska summor.

Vidare berättar han hur Malmö kommun på 60-talet såg till att alla band fick replokaler. Man ansåg det vara ett bra sätt att suga upp ungdomar från gatorna. Idag har det blivit exklusivt att ha egen lokal.

För tillfället repar han i Musikens Hus där nyligen en lokal ställts iordning för tillfälliga gäster. Men drömmen är att



"Jag har ställt upp i en artikel i Volvotidningen, men jag fick ingen bil"

ha en egen lokal, som gärna kan delas av 2-3 band, där instrumenten ständigt kan stå uppställda.

Den enkla vägen

Björn Afzelius började spela vid 60-talets slut. Till en början fanns endast musikintresset som inspirationskälla men i och med mötet med Mikael Wiehe vaknade hans intresse för politiska frågor.

- Jag tycker alltför många artister går den enkla vägen dvs genom att skaffa sig gimmickar eller blottar sitt själsliv i syfte att skapa sig ett namn - att man anpassar sig till den kommersiella musikindustrin. Slit-och-släng-trenden är



"Allt för många artister blottar sitt själsliv i syfte att skaffa sig ett namn"

helt OK, men det är bättre att låta musiker utvecklas och samtala med sin publik i sin utveckling, menar han.

Gammal kompis

Han har spelat på alla ungdomsgårdar och skolor i hela Sverige. Han spelar för att det är kul och för att uttrycka det han vill uttrycka.

- Om man inte får tillfälle att uttrycka sig som ung blir det lätt att man sitter och drömmar om att vara Bono. Ta en sån som Jackson Browne. Då en ny Jackson-LP kommer ut hänger man på låset för att köpa den. Det är som om en gammal kompis skrivit ett brev till en.

Jackson Browne har funnits länge i branschen och hittat sin uttrycksform, men dagens musiker får sällan tid att utvecklas i sin egen takt.

- Ljuset kommer från Amerika som idag presenterar mycket intressanta artister än Europa, menar Björn.

Lugnt familjeliv

Även Björn Afzelius har funnits länge i branschen men idag lever han ett stillsammare liv än tidigare. Han för en tämligen lugn, ordinär familjetillvaro. Går upp sju på morgonen, skjutsar sina ungar till dagis och försöker skriva låtar under de sex timmar som dagligen står till förfogande.

Trots denna lite avdramatiserade bild av en av Sveriges största artister ligger "stora händelser" i hans liv inte långt borta. Den politiska kampen upphör inte även om den idag kanske tagit en annan form än tidigare.

Han var en av 400 observatörer som inbjöds att delta i en båtresa från Aten till Haifa, Israel. PLO planerade att ilandsätta 150 palestinier som, i strid mot FN-stadgan, deporterats från sitt land. Observatörerna (allt från artister och biskopar till internationellt kända



Björn Afzelius står med i ARRGs replokalskö. Trots att han spelat i 15 år har han aldrig haft en replokal utan varit tvungen att repa i dyra studios.

politiker) var tänkta som garantier för att inget skulle hända under resans gång.

Båten sänktes

Detta var ett försök att upprepa judarnas båtresa till det förlovade landet, 1938. Då stoppades judarnas resa av engelska patrullbåtar - idag stoppades PLO förmodligen av israeliska säkerhetstjänsten.

- Resan blev aldrig av eftersom båten sänktes i hamn. Tidigare hade även två bilar, med de palestinier i som köpt båten, sprängts i luften, berättar Björn.

I ett försök att hitta brister i auktoriteten Afzelius påpekar jag att det finns ett rykte om att han ställt upp i Volvoreklam mot att få en bil. Ett hemlighetsfullt leende sprider sig på hans läppar när

m aldrig ger upp

an svarar att det delvis är sant.
- Jag har ställt upp i en artikel i Volvotidningen, men jag fick ingen bil, blir varet.

Lite ironiskt/bitskt frågar han om jag hört att han har en stuga i Italien, och efter mitt jakande svar tar följande historia sin början.

Väckte opinion

an berättar om den vackert belägna bergsbyn som ligger långt från moderna städer, där han umgås med stadsbefolkningen samtidigt som han söker inspiration till nya sånger. En dag läser han av nyheten att en ny motorväg ska byggas från Turin/Milano till havet i närheten av Afzelius paradis. Idag finns redan en motorväg några mil bort, men den är tydligen inte tillräcklig.



"Idag presenterar Amerika mycket intressantare artister än Europa"

- Jag beslutade mig för att väcka en opinion mot bygget. Jag känner nämligen redaktören för Volvotidningen i Sverige och ringde upp honom. Föregående dag att han skulle intervjua mig om betydelsen av att bergsbyn fick finnas kvar. Jag ville att Volvo skulle uttala sitt inflytande i Italien för att stoppa motorvägen.

Utkravet blev att Björn ställde upp i en artikel där han uttalar sig: "Denna bil uppfyller alla krav vi som turnerande band kan ställa". Han fick ingen bil men motorvägsbygget blev aldrig av!

Stenhög på LSD

Han konstaterar torrt att det finns illlaga människor och nämner ett exempel där han spelar med Hoola Bandolana. Hans tjej står mitt bland publiken och bakom henne två killar varav en ene hävdar att han sett sångaren (vissa vem?) i Hoola på Roskildefestivalen.

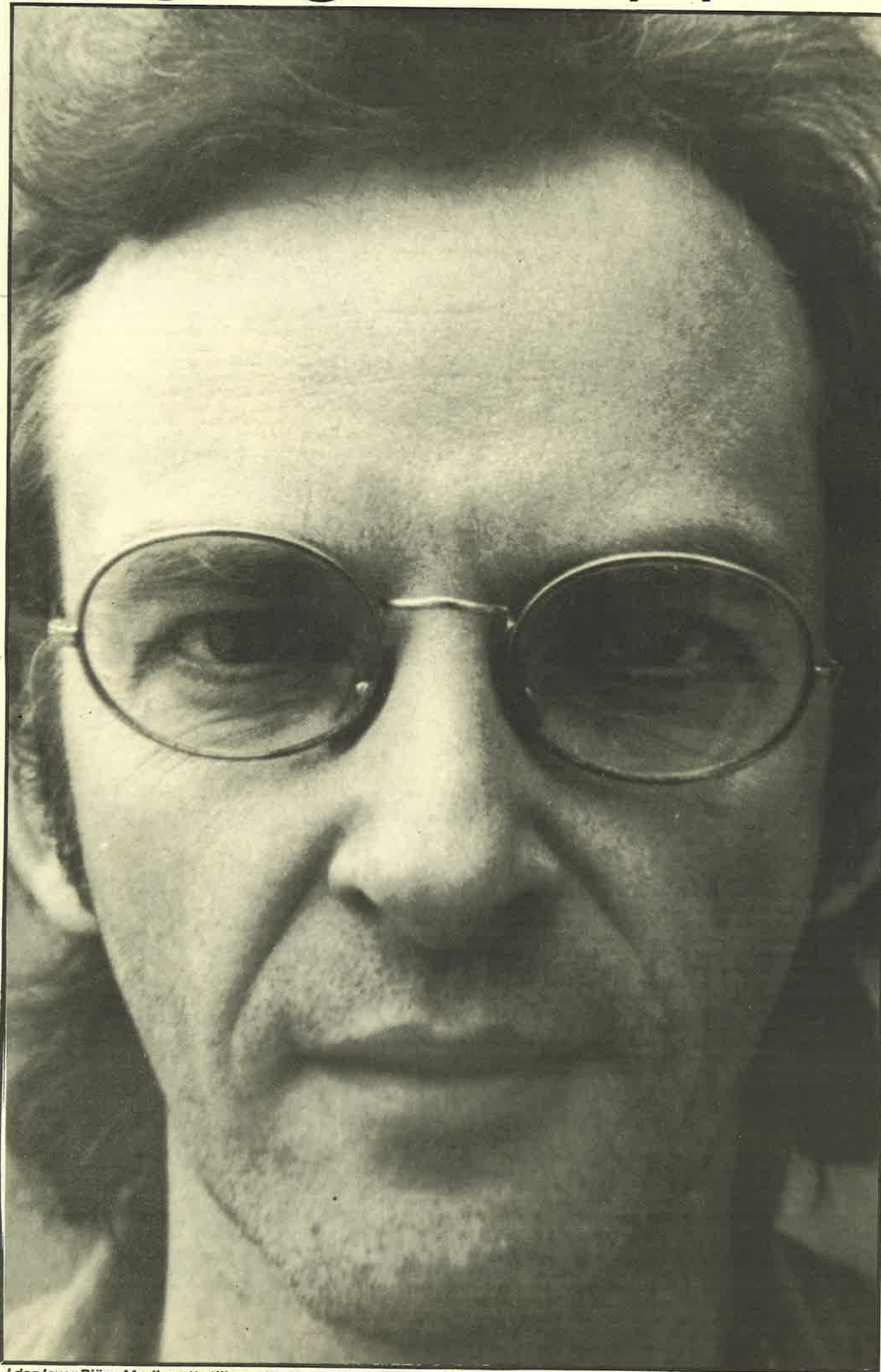
- Han sprang omkring naken i tre dagar, stenhög på LSD!

Björn befann sig vid det aktuella tillfället i Paris, men konstaterar att om han sticker fram hakan får man vara redo att ta smällar.

En stor själ

Nom ARRG förbereder vi nu arbetet att kvarteret Artilleristallet ska göras till kulturcentrum med en av norra Europas häftigaste scener. När Björn får ta på detta blir han mycket intresserad och föreslår genast att ARRG ska skriva en appell om detta projekt. Själva han se till att kända svenska artister skriver under.

Då jag sammanfattar min artikel och mina intryck från mötet med ARRG-dlemmen Björn Afzelius konstaterar jag att jag mött en stor själ, och att det är gott om plats på himlen för fler artister - om man vill.



LEIF STRANDH

I dag lever Björn Afzelius ett stillsamt liv. Men det betyder inte att han gett upp. Tvärtom är han mer engagerad än någonsin i alla från palestiniernas situation på Västbanken till att försöka rädda rocken i Göteborg.
Foto: CHRISTIAN ODIN

m aldrig ger upp

han svarar att det delvis är sant.

- Jag har ställt upp i en artikel i Volvotidningen, men jag fick ingen bil, blir svaret.

Lite ironiskt/bitskt frågar han om jag hirt att han har en stuga i Italien, och efter mitt jakande svar tar följande hisoria sin början.

Väckte opinion

Han berättar om den vackert belägna bergsbyn som ligger långt från moderna städer, där han umgås med otobefolkningen samtidigt som han söker inspiration till nya sånger. En dag när han av nyheten att en ny motorväg ska byggas från Turin/Milano till havet i närheten av Afzelius paradis. Idag finns redan en motorväg några mil bort, men den är tydligen inte tillräcklig.



"Idag presenterar Amerika mycket intressantare artister än Europa"

- Jag beslutade mig för att väcka en opinion mot bygget. Jag känner nämligen redaktören för Volvotidningen i Sverige och ringde upp honom. Föreslog att han skulle intervjua mig om betydelsen av att bergsbyn fick finnas orörd kvar. Jag ville att Volvo skulle utöva sitt inflytande i Italien för att stoppa motorvägen.

Fotkravet blev att Björn ställde upp i en artikel där han uttalar sig: "Denna bil uppfyller alla krav vi som turnerande band kan ställa". Han fick ingen bil men motorvägsbygget blev aldrig av!

Stenhög på LSD

Han konstaterar torrt att det finns illvilliga människor och nämner ett exempel där han spelar med Hoola Bandoola. Hans tjej står mitt bland publiken och bakom henne två killar varav den ene hävdar att han sett sångaren (gissa vem?) i Hoola på Roskildefestivalen.

- Han sprang omkring naken i tre dagar, stenhög på LSD!

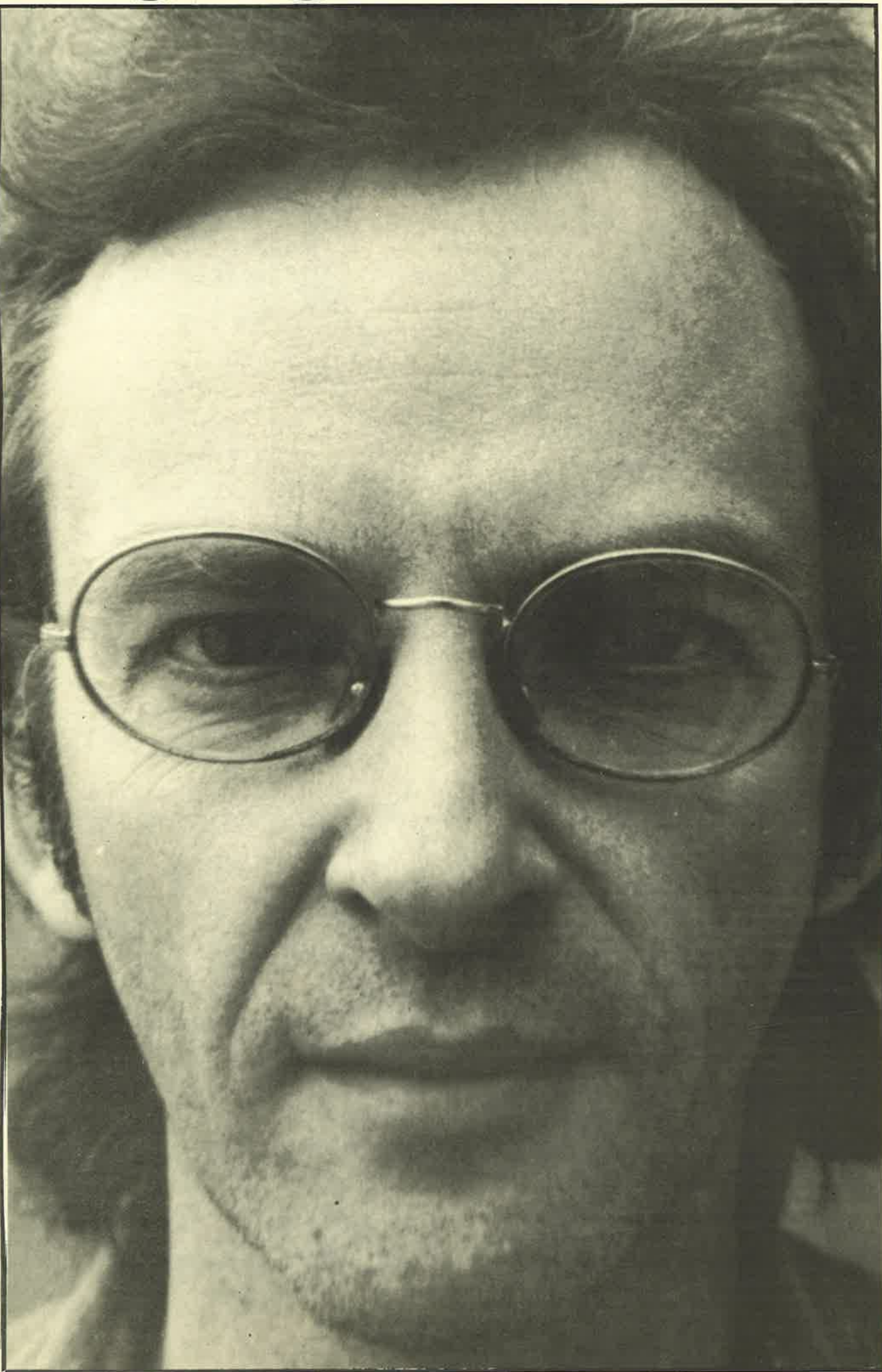
Björn befann sig vid det aktuella tillfället i Paris, men konstaterar att om man sticker fram hakan får man vara beredd att ta smällar.

En stor själ

Inom ARRG förbereder vi nu arbetet på att kvarteret Artilleristallet ska göras till kulturcentrum med en av norra Europas häftigaste scener. När Björn får reda på detta blir han mycket intresserad och föreslår genast att ARRG ska skriva en appell om detta projekt. Själva ska han se till att kända svenska artister skriver under.

Då jag sammanfattar min artikel och mina intryck från mötet med ARRG-medlemmen Björn Afzelius konstaterar jag att jag mött en stor själ, och att det finns gott om plats på himlen för fler stjärnor - om man vill.

LEIF STRANDH



I dag lever Björn Afzelius ett stillsamt liv. Men det betyder inte att han gett upp. Tvärtom är han mer engagerad än någonsin i alla från palestiniernas situation på Västbanken till att försöka rädda rocken i Göteborg.
Foto: CHRISTIAN ODIN

- Vi vill visa Sverige att det finns mer musik än rock

Även om Interzone Music bara har existerat en kort tid så kan man inte kalla dom tre "eldsjälarna" för amatörer direkt.

Verksamheten gick tidigare under namnet NON STOP MUSIC, men efter en hel del förväxlingar med skivbolaget NON STOP MUSIK så ändrade man till nuvarande Interzone Music.



Anders och Joakim, två eldsjälarna som vill tvätta bort naziststämpeln från industrirocken.

Foto: CHRISTIAN ODIN

De har försökt sprida Industrirocken genom annonser i Slitz och på skivmässor runt om i landet.

Bakom namnet Interzone står Anders Broman, Joakim Johansson och Tomas Gustavsson. Och själv säger dom att deras huvuduppgift är att importera industriplattor från Tyskland, Belgien och England, som man sen distribuerar över hel Sverige per postorder. En annan inkomstkälla är skivmässor.

Affärer ofta tröga

- Vi säljer mest ute på landet där industrirock är svåråtkomligt. I en storstad är allt så lättillgängligt, säger Anders Broman, men säger samtidigt att Svenska distributionsbolag och affärer ofta är tröga på att ta in industrirock.

- En del av oviljan har nog

en hel del att göra med tidningarnas försök att få industrirocken att framstå som nazistisk, vilket är helt fel! Man kan dra en parallell med hårdrockarnas djävulssymboler. Inte bojkottas deras musik för det.

- Folk kan se igenom det och fattar att det ändå bara är en image för att få uppmärksamhet, och därigenom sälja fler plattor.

Depeche Modes fel

Jag märker under intervjuens gång att killarna verkligen vill få bort stämpeln av smyg-nazism.

- Det är Depeche Mode's fel. Det var dom som startade med läderstövlar och strikta skjortor som gav folk associationer till nazismen, sen har andra hängt på med samma stil som image. Men inte fan är

det något allvar i botten!

Interzone Music har just gett ut sin första kassett. Och första bandet ut är Placid Solitude. Kassetten går ut i en nummerad upplaga på 500 ex. Man har diskussioner på gång med fler grupper, så fler utgivningar kan vi nog vänta oss i framtiden.

Visioner än så länge

De har en butik på Östra Djupedalsgatan 5. Där har man förutom butiken, ett kontor och lager. Butiken är förskansad i före detta secondhand skivaffären Close Forbi.

En annan vision är att få hit

stora internationella industri band och att ha mindre svensk band som förband. Men än så länge förblir det bara visioner eftersom dom tre killarnas finansierar hela verksamheten själv.

- Det går inte att livnära sig på det här. Något stöd ifrån Statens Kulturråd är inte att tala om.

- Vi sökte ett stöd som skulle ge oss 600 kronor i veckan, men bara för att vi fortfarande står under ungdomslag så fick vi nobben!

Ständiga mothugg

- Det är ständiga mothugg

från myndigheter och banker. Jag tycker staten borde uppmuntra fri musik, obunden från dom stora bolagen, istället för att göra det omöjligt för dom små.

- Myndigheterna är så enkelspåriga. Dom har fortfarande inte insett att musiken breddades explosionsartat på 50- och 60-talet. Dom sitter kvar i 40-talet (på den tiden då idrotten var en ungdomsrörelse bland ungdomen! Red). Det behövs yngre blod!!!

JÖRGEN WESTMAN

MUG

MUSIK UTAN GRÄNSER

Försäljning
av musik-
instrument.
Gen. agent
för Celestion

(instrument och Hi-Fi högt.) Sound-
tracs, Ernie Ball, Martin Audio.

031-11 03 09, 13 09 94

MUG

MUG HYR AB

Uthyrning
av ljudan-
läggningar,
transporter,
tekniker,

mobiltelefoner. Även paketlösningar.
Dodge Van's.

031-13 09 90

KASERN TORGET 9 · FAX 031-11 37 30.

"POPBANDSFABRIKEN" I BURÅS FÅR NYTT LIV

Någon gång i höst tar ARRG över Burås fritidsgård och kan då erbjuda ca 12 replokaler, café, prodreplokal och en 16 kanals studio.

Burås fritidsgård ligger på Framnäsgränd i stadsdelen Krokslätt.

För dom som inte känner till alla gator och stadsdelar så bra så skulle man kunna säga att gården ligger snett bakom Liseberg.

Ursprungligen så byggdes det gamla huset som epidemisjukhus men någon gång på 20-talet lade verksamheten ner och i slutet på 30-talet togs huset över av ungdomar och blev så småningom ungdomsgård.

På 50- och 60-talen var Burås ett av stans ineställen när det gällde jazz, rock och pop. Många legendariska Göteborgsgrupper har börjat sin bana där.

På 60-talet kallade Bildjournalen, i en stor artikel, Burås för "Sveriges största popbandsfabrik".

På den tiden repade cirka 20 band på Burås vilket då betraktades som en oerhörd mängd. Bland dåtidens celebriteter märktes band som Spotnick, Shakers, Strangers, Supermen med flera.

Den nuvarande verksamheten på gården kommer att flyttas till mer centralt belägna lokaler.

Anledningen är att förnya funktioner och verksamhetsformer och att genom ett centralare läge kunna serva fler människor.



Tjejbandet "Fairy Tales" väckte stor uppmärksamhet på 60-talet. Det var ovanligt att flickor spelade rock då.

Lokalproblem på ungdomsgårdarna
Ingen plats för träning
säger många poporkestrar

Bristen på replokaler är ingen ny företeelse, som synes.

Chock för ögat:

POPBAND MED POPMODE

Det skall vara popmode även för gubbarna. Och vilka skulle lagga sig till med popband? Inte ett popband! Göteborgsgrupper Why? som har skaffat sig stonkostimer som är popkostimer. Vad sagt i ex om en d'omage l'om och vil op.

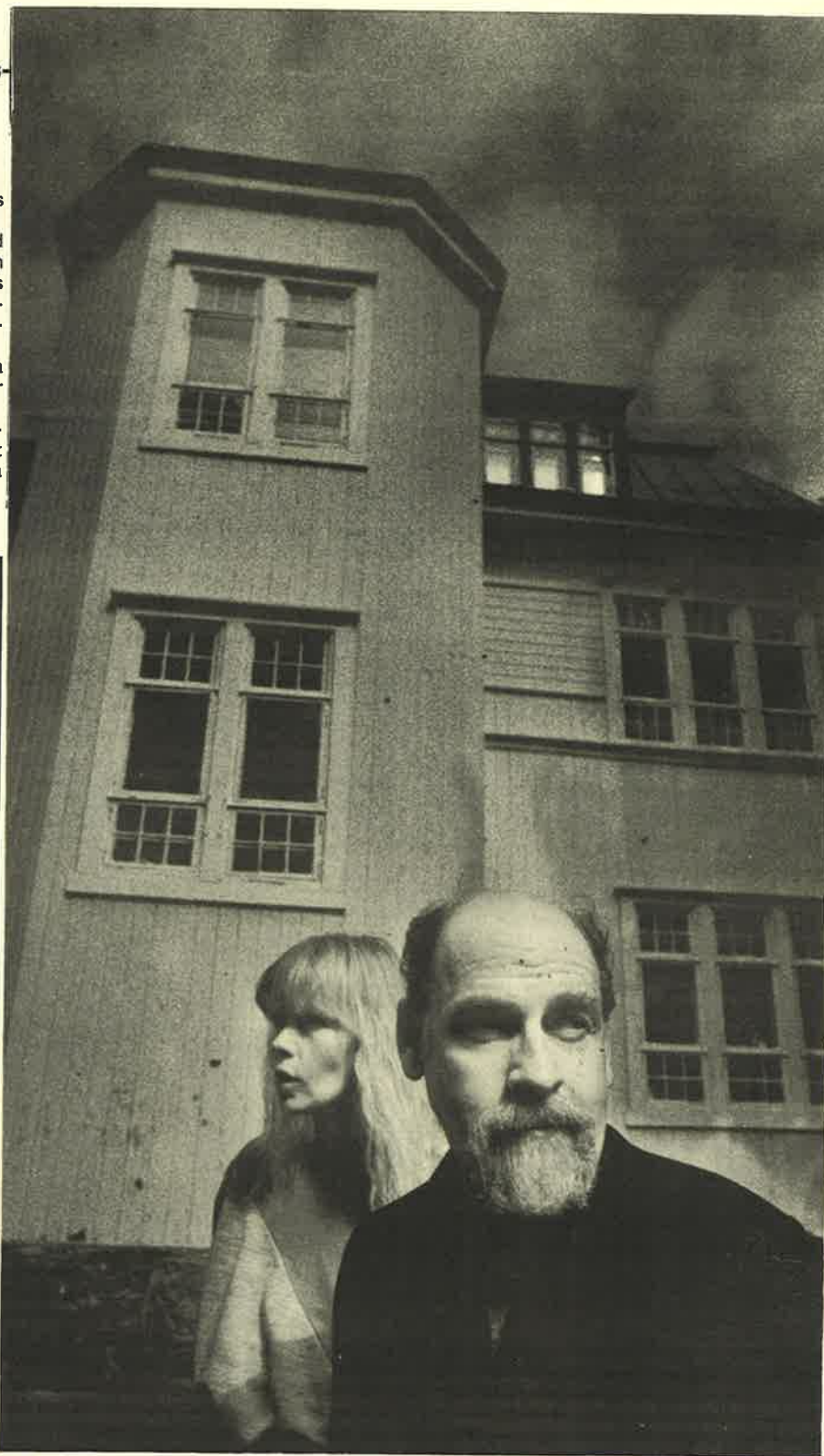


Även popmodet förändras genom åren...

Festlig popgala MED 10 BURÅSBAND



Burås var nästan en institution på den tiden...



Redan i höst tar ARRG över lokalerna på Burås fritidsgård för att göra replokaler och café med mera. Foto: SÖREN HÅKANLIND

- men se upp för spöket!

Det är något av gammalt spökslott över huset där det ligger lite för sig självt i en gammal park.

Speciellt på höstarna när mörkret kommer och vinden piskar trädgrenarna mot fönstren kan det kännas lite kymigt att vara ensam i huset på natten.

Det är då Johansson mår

som bäst, ja han heter så, spöket alltså.

Flera generationer göteborgare kan vittna om hans framfart men han hör till den snällare typen av spöken, han nöjer sig oftast med att smälla i låsta dörrar, släcka ljuset, trixa med elsystemet och ge ifrån sig konstiga ljud.

Men det är ju knappast något som avskräcker dagens rockgäng - eller hur?



Johansson heter spöket på Burås. Men gudskelov hör han till den snällare typen.



1988 eller 1958 spelar ingen roll. Ståbasen, det slickade håret, polisongerna och tatueringarna håller fortfarande. Basisten Peter och trummisen Gustav har redan haft diverse rockabilly/psychobilly-band i över fyra år.



- Att ha två tjejer på scen känns helt rätt, tycker pojkarna. Dom vägrar ju att klä upp sig, men det ska vi ändra på...



- Det finns så många depp-, synt- och gå-och-häng-mig-band i Göteborg, så det finns ett behov av lite rockabilly/jive.



- Vi tänker inte jobba på att sälja oss själva. Vi tänker låta ryktet och glädjen sprida sig istället, säger Jocke.



Stämningen på Draupner steg och steg och varmt och svettigt blev det för Jolly Jumpers...



... och för den glada och skrikande publiken också.

"Min unge lyssnar på denna förbannade negermusik!!!!..."
Det skrek min farfar en gång till min far i 50-talets mitt. Och med "negermusik" menade han rockabilly.

Och det uttalandet förklarar en hel del musikklimatet i Sverige när det beger sig. När rockabilly/rock'n'rollmusiken kom så slets alla gamla rötter upp i de vuxnas ögon. Istället för att gå med i scouterna eller att idrotta så gick barnen helt plötsligt ut på gatan och levde rövare.

När både skinnhuven och mormödrar diggar...

Rockabillyn var för USA's ungdom, vad punken var för Englands, så i en förlängning av detta kan man säga att Rockabilly var 50-talets punk.

Rockabillyscenen i Europa har varit stadigt växande sen slutet av 70-talet. Band som Stray Cats, Matchbox, Crazy Cavan & The R.R, Polecats, Bluecats har lett till att rockabillyscenen verkar gå mot en ny vår och framför allt den svenska scenen.

Ett av banden som redan har fått vittningen är från Göteborg, Jolly Jumpers.

"Det bästa som hänt"

- Rockabilly är det bästa som har hänt mig! (Gustav - trummis). Jolly Jumpers består av Jocke - gitarr & sång, Peter - ståbas, Tina & Marie - saxofoner och fiol och sist men också minst Gustav.

- För mig var Johnny Burnette den första punkaren. Han var så rå ..., när han släppte loss på scen då var det punk alltså. Och man kan ju förstå att folk inte kunde acceptera det på den tiden, lika lite som dom accepterade det - 77.

Peter och Gustav har haft diverse Psychobilly/Rockabilly band i över fyra år. Men det var först när Jocke, tidigare sångare och gitarrist i Motvind, kom med i höstas som det blev stabilitet. Och att sen Tina och Marie kom med på sax tycker pojkarna var ett lyckokast som gav musiken en lätt touch av jive och swing.

- Att ha två tjejer på scen känns helt rätt. Men dom vägrar att klä upp sig, men det ska vi ändra på! Vi ska ha mycket raffset och grejor....

- Det ska va nätstrumpor, strumpeband och stor, prickig kjol.

Allt är redan gjort

Hur kan det nu komma sig att ett gäng grabbar och tjejer i 20-årsåldern står och lirar en musiksort som var udda redan på 50-talet?

- Det går ju inte att göra någon ny musik nu. Allt är gjort. Det finns bara ljud kvar, men det finns ingen mer ny musik att göra. Därför får man göra något man trivs med.

- Det här är sån musik som alla tycker är skoj. Till och med föräldrarna tycker om det man lirar, det finns inga åldersgränser.

- När både skinnhuven och mormödrar kan stå och digga samtidigt, då har man hittat rätt! (Oops, det fick jag inte skriva...)

Det är endast Jocke, som är 35, som har någon egentlig minnesbild av 50-talet och Sveriges Rockkungar som Rock-Ragge, Rock-Boris och Little Gerhard. Och han säger att han blir förvånad och glad när han idag stöter på unga grabbar som bara lever för



Gustav släpper loss under konserten på Draupner. Här har han skjortan på, men svettigare skulle det bli...

rock'n'roll. Eller som han själv sammanfattar det:

- Det var ju där allting började!

Andningshål i smeten

Jolly Jumpers anser att det finns så många depp-, synt-, gå-och-häng-mig band i Göteborg så att det finns ett behov av ett rockabilly/jive band. Ett andningshål i smeten om man så säger. Inte heller gillar dom trista jordskor, college-tröja, Gibson Les Paul-Bluesband.

- Bluesen var ett uttryck för nånting en gång i tiden. För en vilja, en kamp i tillvaron eller att beskriva sina känslor med.

- Men vad fan har en medelklasskille från Sverige med jordskor, college-tröja och ett bra jobb på socialförvaltningen med blues att göra??? Jag menar, allvarligt talat, jag tycker det är att häda! -Glädje! Det är tydligen nyckelordet för Jolly Jumpers, att kunna bli omtyckt av alla, och inte att stöta bort någon genom att ta ställning politiskt eller religiöst.

En trött jävla skåning

- Jag såg Dan Hylander en gång i Stockholm och jag betalade mina 50 spänn och gick in. Och så ser jag en långhårig snubbe på scen som säger så här "Ja, vi ska spela lite granna men jag

är så jävla trött, jag ha åkt ifrån Malmö och hit idag och har packat upp grejer, och nu ska jag spela. Jag får väl försöka göra något utav detta ändå..."

-Jag menar, då hade jag betalat mina 50 spänn för att se en "entertainer", och får se en trött jävla skåning som dessutom talat om för mig att han är trött. Och då frågar jag mig, är det värt 50 spänn?

Jolly Jumpers känner sig privilegierade över att få stå på en scen och beskriver det som att det är alltid ett val mellan att jobba på fabrik åt någon annan, eller spela Rock'n'roll. Att få känna sig glad och att få känna tillfredsställelse.

- Jag vet att dom som går ut och tittar på oss förväntar sig att dom inte ska behöva ha tråkigt. Men så ser jag då en snubbe som kan stå på scen och säga "Jag är så trött, jag ska försöka...", har han hundra andra roliga alternativ att välja på eftersom han kan säga så, va'?

Ont om managers

Ett av dom stora problemen för svenska band anser Jolly Jumpers vara bristen på managers. Att ingen satsar på det yrket. Dom efterlyser en manager som kunde sälja bandet och sen ta provision på intäkterna.

- Man får ringa till alla arrangörer och kokoklubb-ägare själv, och sen när man skriver musik och spelar så blir man ledsen och besviken, för man tar ju alla "nej-svar" och bakslag med sig i komponenter. En manager skulle fixa affärerna och bandet sköta musiken.

- Vi tänker inte jobba på att sälja oss själva. Vi tänker låta ryktet och glädjen sprida sig istället. Och det har det verkligen gjort, vi har inte lyft på luren en enda gång för att få ett gig. Sånt är jävligt roligt alltså.

På frågan vad dom tar för ett gig så får jag inget rakt svar. Det beror på om arrangören är ute efter att tjäna pengar eller om det är för "behjärtansvärt ändamål" som Jocke uttrycker det.

Ingen har klagat

- Vi skulle spela hos en arrangör uppe i landet, och han sa "Ni kostar ju nästan lika mycket som Lena Philipsson!", vadå då?! Om Lena Philipsson tar så dåligt betalt så är det ju hennes problem och inte vårt. Om vi säger att vi är värda priset, då får dom lita på oss. Och det är ingen som har klagat än!

Jolly Jumpers tänker släppa en EP i höst tillsammans med en video.

- Så att vi slipper skicka runt en fjantig demo-kassett! Jag hoppas att deras glädjetåg sprider sig. Det kan behövas i dessa tider.

JÖRGEN WESTMAN

Radium står för ljuset på den svenska rockhimlen



Trots att Kent Norberg och Sator inte gjorde en av sina bättre spelningar visade de ändå att till och med en ojämn konsert med Sator slår ut allt annat.

Att Radium kan göra en egen rockgala med bara band från den egna etiketten säger en hel del om bolagets vikt i Sveriges musikliv av idag. Att det bara kom omkring 500 personer vill jag helt och fullt skylla på den så förbannat tråkiga lokalen Kåren är.

Radiumanhängare trivs inte på Kåren och Radiums musik går ju litegrann under etiketten "Älska eller hata", så den något vanligare Kårenpubliken uteblev till stor del denna kväll.

Att priset på biljetten var 95:- gjorde också sitt.

Först ut på scen var Union Carbide Productions med sin besinningslösa, Stoo- ges-influenserade musik. En vägg av aggression som rullar över dig och hjärntvättar bort den lille snälla gosse du en gång var.

U.C.P. är som ett korståg där man mäs- sar våld och uppror framför besinning.

Sångaren Ebbot hjulade omkring på scen, stod på P.A. högtalarna och betedde sig allmänt maniskt, medan bandet malde fram sin suggestiva musik.

Även om U.C.P. kan tycka vara för mag- starka för många måste jag säga att man inte kan annat än bli imponerad av deras kraft.

Kvällens höjdpunkt

Sen kom kvällens höjdpunkt Sator. Även om det var lite si och så med farten genom några låtar och det för ovanligheternas

skull var lite otajt emellan varven så är det bara att konstatera att en ojämn konsert med Sator ändå är bättre än alla andra konserter! Och det visar hur stort sväng- rum grabbarna har inför framtiden.

Att dom sen avslutade med Lili & Sus- sies "Oh Mama" i en hejdlös version...

Jag kan knappt vänta på kommande singeln med "Oh Mama".

Så kom då Ocal Waltz in på scen med sin nyansrika, elektrifierade kabaretmusik. Att det första dom gjorde var att kalla publiken för "Dom med tomma hjärnor" spelar inte så stor roll i sammanhanget. Ocal Waltz musik är svår att förstå sig på. Ibland är dom raka och gör oerhört rå, tuff rock, för att i nästa stund kasta sig in i experimen- tens värld igen.

Sist in på scen var Stonefunkers. Stone- funkens kan det här med sveltig funk. Jag såg knappt en stillastående rumpa på hela golvet. Oerhört bra!

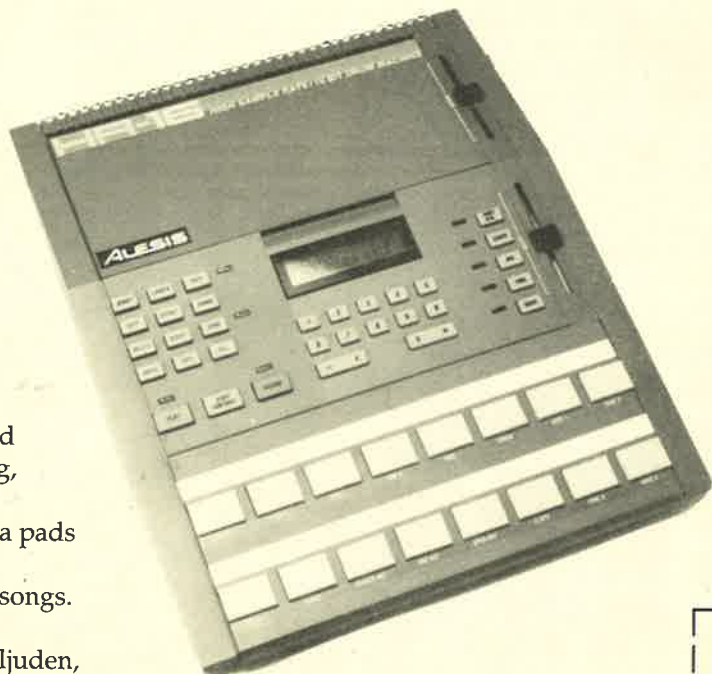
Så det var Radiumgalan alltså. Synd att Martin Rössel uteblev på grund av sjuk- dom, många fler hade nog tagit sig till Gö- teborgs tråkigaste rocklokal i så fall. Och medan debatten har rullat på så har nu Ra- dium blivit ett begrepp i svensk musik.

Om det är på gott eller ont vill jag låta vara osagt, men att Radium släpper Sveri- ges mest intressanta musik i dessa dagar finns det längre inget tvivel om.

JÖRGEN WESTMAN

ALESIS HR-16

Trummaskinen med CD-ljud!!

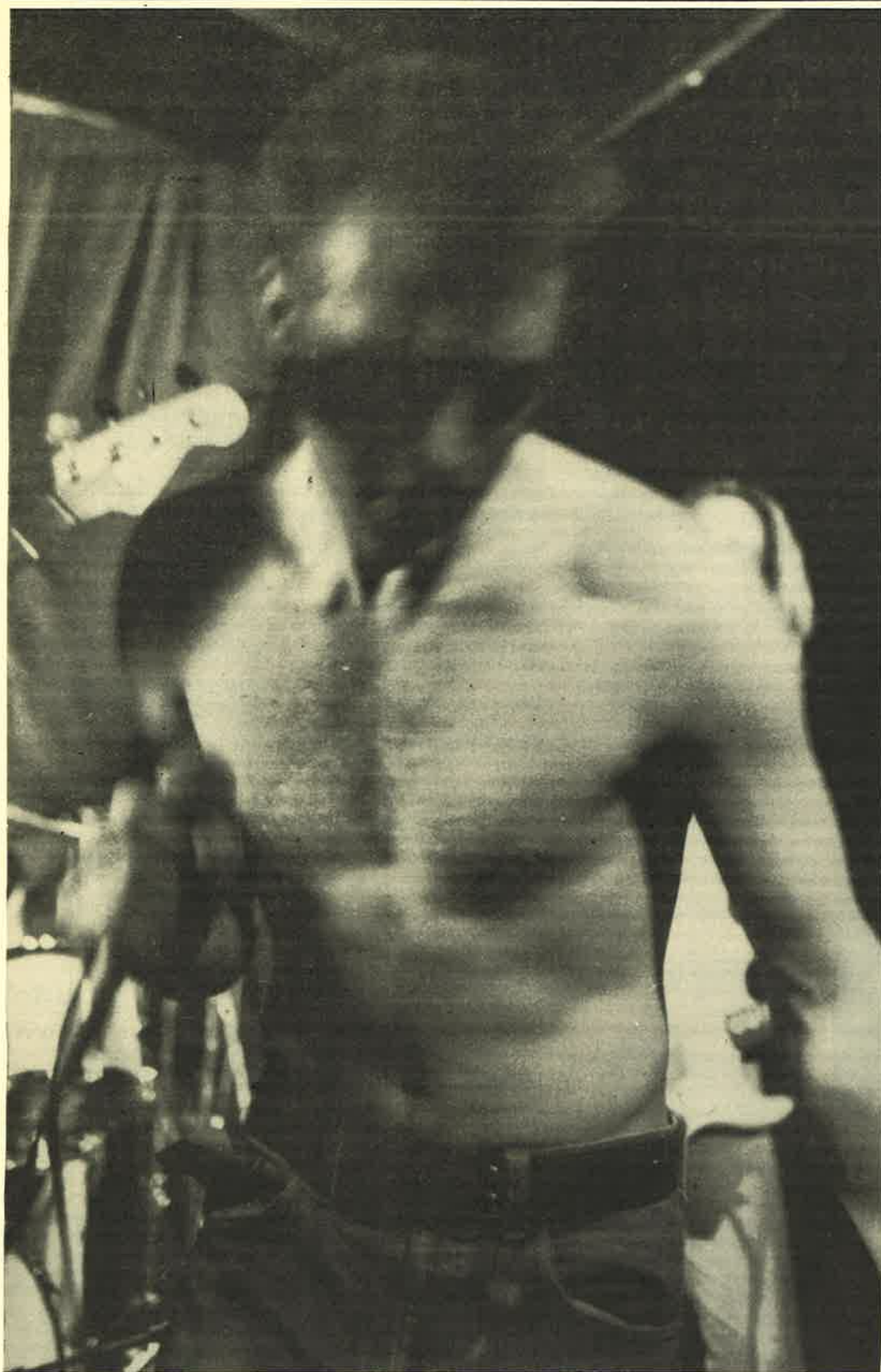


- * 49 ljud
 - * 20 kHz bandbredd
 - * 16 bitars sampling, 18 bitars DAC
 - * 16 anslagskänsliga pads
 - * MIDI
 - * 100 patterns/100 songs.
- Varje pattern kan lagras 16 av de 49 ljuden, inkl. volym, panorering och tonhöjd för varje ljud.
- * Real Time och Step programmering

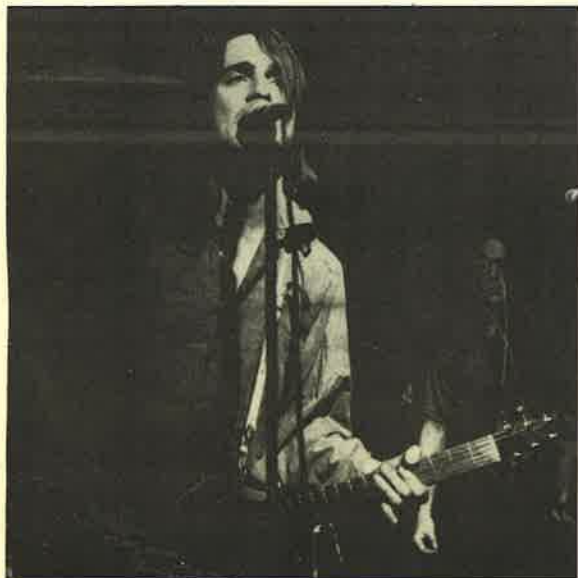
ALESIS

Ja, jag vill gärna ha mer fakta om ALESIS HR-16

Namn.....
Adress.....
Postadress.....
Sänd kupongen till: Muskantor & Co AB
Kryptogatan 20, 431 33 Mölndal.



*Psychotic Youths spelning på T-Rocen hör till de svettigare, men det var nog inte för det blev så varmt som Jörgen Westman slängde av sig tröjan.
Foto: CHRISTIAN ODIN*



Sonic Walthers fick fin kontakt med publiken efter några låtar, men det var lite trögt i början.



Bara Barn lekte friskt på sin spelning på Draupner.

T-ROC fortsätter till hösten

En av ARRG:s viktigaste målsättningar har alltid varit att ordna speltillfällen åt banden i stan. Runt om i Göteborg finns mängder av mindre men mycket kompetenta grupper som mellan de glesa spelningarna tvingas föra en förtvinande skuggtillvaro i replokalens mörker.

För att råda mot på detta tog ARRG i början på året kontakt med Draupner och det bestämdes att vi varje torsdag skulle köra "T-Roc" med lokala band som själva fick sköta sin marknadsföring och sälja biljetter.

Torsdagen den 31 mars, skärtorsdagen, var det premiär med Rising och Cross Mama. Sen dess har ytterligare 12 olika band ur de flesta genrer spelat. Det har varit allt från blues och reggae till heavy metal och hawaii punk.

Gemensamt för alla banden har dock varit den slående höga kvaliteten och den något överraskande proffessionalismen.

Publikgenomsnittet har legat kring 150 pers, vilket får anses bra för ett arrangemang med förhållandevis okända artister en vardagskväll.

Ekonomin har vi klarat dels genom bidrag från Tänk ett slag fonden, Fritid Göteborg och TVB Mölndal och dels genom biljettintäkter. De pengar som blir över kommer att delas upp mellan de deltagande musikerna. Vi räknar med att det skall bli ca 300:- per person.

I höst räknar vi med en fortsättning på T-ROC:en i våra nya lokaler på Första Långgatan. Vill ni vara med och lira så skicka en Demo till kontoret så kanske vi ses, och framförallt hörs till hösten.



G. Conrad hade det trevligt i det rökiga mörkret på scenen.

Vilken ska jag välja?



Det är inte så lätt att välja studio i Göteborg, dels finns det ganska många och dessutom står inte alla i telefonkatalogen. Därför har vi plockat fram en lista som hjälper dig att hitta rätt.

Som musiker har du säkert kommit i kontakt med problemet att välja studio. Hur många kanaler behöver jag? Hur mycket pengar har jag? Och vilken studioutrustning behöver jag?

Tyvärr får inte all studioutrustning plats på listan som följer av utrymmesskal.

Att studioutrustningen är väldigt varierande från studio till studio hoppas vi att ni tänker på när ni ser på timpriset. Listan är först och främst tänkt för att ni läsare ska kunna jämföra studios, priser, och därefter ringa och kolla upp era idéer och behov. Istället för att bara ta första bästa och bli missnöjda med slutresultatet och slutpriset.

En service från oss på ARRG till alla er musiker i Göteborg alltså.....

Vet ni fler studios i Göteborg som inte är med på listan, ring eller skriv gärna till oss på redaktionen och lämna telefonnummer eller uppgifter om studion.

Varsågod!

STUDIO LJUDET
GÖTEBORGSVÄGEN 127
445 00 SURTE
031-98 21 61, 98 10 09
16 kan
125:-/tim inkl tekn. 75:-/tim exkl tekn.

LANE STUDIO
MAGASINSGATAN 3
411 18 Gbg
031-11 91 51
16 kan
150:-/tim inkl tekn.

URANIA
SÖDRA ALLEGATAN 3
413 02 Gbg
031-11 32 44, 13 25 21
16 kan
125:-/tim.

STUDIO CLASSI

FJÄLLBOGATAN 85
415 07 Gbg
031-26 88 81
16 kan (studio)
8 kan (mobilt)
250:-/tim inkl tekn.
Förhandlb-paketpris.

MEMORY STUDIO

STALLMÅSTAREGATAN 3
415 05 Gbg
031-21 16 33
8 kan
100:-/tim inkl tekn.

STUDIO BLOW-JOB

DJURGÅRDSGATAN 13
414 62 Gbg
031-16 26 29, 16 26 16
8 kan
Förhandlb. - billigt.

LYCKHOLMS STUDIO

031-87 73 20, 24 42 62
8 kan
Förhandlb. - paketpris.

MONITOR STUDIO AB

PLANTHAGEN 28
416 76 Gbg
031-26 61 96
8 kan
200:-/tim inkl tekn
Även paketpris.

FUNNY FARM STUDIO

031-46 06 66, 12 27 07
12 kan
Förhandlb. - billigt.

STUDIO BILLINGEN

GROTTEPARKSVÄGEN
(KA 4:s GAMLA MUSIK PAVILJONG)
031-69 19 59
16 kan
Förhandlb. - humant.

MUSIC-A-MATIC

3:e LÅNGGATAN 13
413 03 Gbg
031-12 23 26
24 kan
350:-/tim.

MC PRODUCTIONS

KUNGSGATAN 5
411 19 Gbg
031-11 02 69
24 kan
475:-/tim.

LJUDSPÅRET STUDIO

NOBELGATAN 21
416 57 Gbg
031-84 65 10, 19 35 30
24 kan
300:-/tim

TRIANGLE STUDIO

TAPPTOGATAN 1
421 76 VÄSTRA FRÖLUNDA
031-29 53 05, 29 05 70
24 kan
280:-/tim

SVERIGES RADIO

MUSIKSTUDIO

DELSJÖVÄGEN
405 13 Gbg
031-83 70 00
Studio utrustn - 335:-/tim
Studio utrustn + 24 kan
bandsp - 455:-/tim

GOTHENBURG SOUNDS

STUDIOS 1+2

KUNGSGATAN 5
411 19 Gbg
031-13 28 78, 19 13 19
24 kan
495:-/tim
För natt taxa o. dyl. kontakta
G.S.

ART RECORDING

STUDIO

031-82 34 00
32 kan
375:-/tim, specialpris demos.

Sammanställd av:
JÖRGEN WESTMAN

ETT HUS SOM HAR DET MESTA

TBV's musikhus i Mölndal är en före detta strumpfabrik som idag istället innehar en rad firmor på första våningen.

TBV's musikverksamhet ligger en trappa upp och över en yta på 17.000m².

På denna yta finns det 21 replokaler med två band i varje lokal och ett antal rum för musikcirkel.

Ett rum har utrustning för videoredigering (VHS) till grupper som vill experimentera med rockvideo.

Det finns även ett s.k. nybörjarum, utrustad med diverse instrument där en cirkelledare hjälper nystartade grupper i musikdjungeln.

Det finns ett s.k. 'låtskrivarum' med portabandspelare där grupperna kan jobba fram

färdiga idéer innan dom går in i den riktiga studion som är en 8-kanalare med 20-kanals mixerbord.

Det finns ett Café med scen på bottenplanet som fungerar som lunchfik på dagarna och klubb med live-musik och disco på helgerna. Cafét kan ta in 200 pers och idén är att banden som repar i kåken ska ha nånstans att uppträda.

TBV har ljudtekniker utbildning för P-A och studio, men kurserna är oftast överfulla.

Det finns även Teatercirkel i huset. Där studerar man scenografi, smink o.s.v. För att få komma in i musikhuset måste man vara fem stycken i bandet (helst med egen utrust-

ning). Ha viljan att utveckla sig, även att kunna samarbeta med andra och lära ut det ni kan (om det finns behov av det).

På en tremånaders cirkel skall man ha två sammankomster i veckan där man fyller i en närvarolista. Däremel-

lan får man repa hur mycket man vill.

Man får 8 timmar i den stora studion att göra en demotejp. En medlem i bandet kan få ljudteknikerutbildning, sen kan hela gruppen få s.k. fackmannahjälp med arrangemang o.s.v.



TBV's musikhus i Mölndal innehåller det mesta ett rockband kan önska sig.
Foto: CHRISTIAN ODIN



SINGEL

Mästare på ytterligheter

BLUE FOR TWO

"Into The Dawn/(Live) Eye Of A Storm/Drums (inst) /Freaks (Radium)

I väntan på LP'n i augusti så får vi här en försmak som ger mersmak i form av en singel, eller Ep vore mer exakt storleksform på denna 7-tummare.

A-sidan är inspelad i studio och B-sidan är live från Radium-galan på Ritz den 24 februari i år. Den kommer troligtvis även att sändas i radio i sommar.

Into The Dawn är som att gå från en ytterlighet till en annan. Här har Henryk Lipp i sällskap med producenten Ilbert använt sig av en "levande" trummis som ändå ger ett maskinellt, hårt och taktfast sound. Till det har man tagit Chips från Sator med sin sedvanliga statiska motorsågs-gitarr.

Henryks Hammondorgel-solo i mitten ger låten en underbar brytning mot soulhållet, och kören låter som direkt kliven ur nån gammal Ike & Tina Turner-produktion.

Och på allt detta Freddie Wadlings



En försmak på Blue For Two's kommande LP ger definitivt mersmak!

obeskrivbara sång, som kan gå från ett kvidande till det verkligen råa och hotfulla och tillbaks igen utan omsväng. Freddie är absolut Svea Rikes bästa

rocksångare idag.

Om Sator skulle spela soul så skulle dom nog låta så här! B-sidan består av tre livelåtar med enbart Henryk på pian.

och Freddie på sång. Här får Freddie verkligen chansen att ta ut svängarna till fulla...ETT MÅSTE-KÖP!!

JÖRGEN WESTMAN



Rössel flörtar med Bowies Berlin-tid?

LAND OHOJ!

MARTIN RÖSSEL
"My Eyes-Remix"
(Radium)

Bitvis tycker jag att "My Eyes" tjänar på ommixningen, men i det stora hela gillar jag nog enkelheten i den första versionen bättre.

Omlagd sång och kör, ett par nya syntar till, och en mixning som får det hela att låta lite mer tillrättat kan säkert ge låten fler köpare och mer radio-spelningar.

B-sidan "Captain Blood" ter mig som Martin Rössels flirt med David Bowies Berlin-tid. Snygga stråkar, bra refräng, kort sagt - charmigt... LAND OHOJ!

JÖRGEN WESTMAN

SOM EN GUD

SONIC WALTHERS
"Forgot My Name"
(Acts of Interstellar Torture - flexi)

Tuff, rak 70-tals rock där Roger Arvidsson bitvis låter väldigt lik Freddie Mercury. Att det är Led Zeppelin som har inspirerat till låten går inte att sticka under stol med, och jag föredrar helt klart Sonic Walthers Led Zeppelin-rock framför The Cult's torra och tråkiga produktion. Och framför allt, Roger Arvidsson sjunger som en gud i jämförelse med The Cult's Ian Astbury!

JÖRGEN WESTMAN

Inte så kallt

EXCELLENT ACCIDENT
"Radiation/Drifting ashore,
Unknown"
(Radium)

Utvecklingen på det musikteknologiska området har på de senaste åren kommit såpass långt att mycket av den synth- och datorbaserade musiken på något vis börjat låta mindre kall och känslös.

Mer (ny) teknologi låter alltså mindre teknologiskt och det är ju trevligt. Excellent Accidents trelåters-singel är ett ganska bra exempel på detta.

O.K. jag faller väl inte direkt i trans men åtminstone A-sidans "Radiation" är riktigt käck och sedan är det ju lite fint att wah-wah-pedalen kommit på modet igen med Robert Smiths hjälp.

MIKAEL AUGURSSON

Bättre kan ni!

ANDRA SIDAN
"Bränner mig/Faller"
(NONSTOP)

I förra numret recenserade vi fem Non-Stop-singlar som genomgående höll en ganska hög kvalitet. Här kommer då ytterligare en singel från det lilla Göteborgs-bolaget, den här gången med bandet Andra Sidan och, med förlov sagt, snittet sjunker.

Det här låter riktigt pompöst och tråkigt. Vemod kan ibland vara vackert men Andra Sidans melodier ger mest ett pretentiöst och konstruerat intryck. Jag skulle vilja rekommendera en stunds eftertanke för det här låter som mycket annat men samtidigt som ingenting.

Andra Sidan kan säkert göra mycket bättre saker än de här om de bara försöker.

MIKAEL AUGURSSON



Tengby är charmig, men inte lika charmig som Ted.

Ted var bättre

MAGNUS TENGBY
"Jag vill ha en egen måne"
(Triangle)

Magnus Tengby från gruppen The Few gör på sin solosingel "Jag vill ha en egen måne", ganska så charmiga versioner av Ted Gärdestads gamla hits, synd bara att produktionen känns så stel och platt. Roligt, men Ted var bättre.

C. ODIN

Själlös discopop

CAMERA
"Childhood"
(Triangle)

Göteborgsgruppen Camera (f d Motvind) sysslar, med själlös disco-pop som inte ens den mest inbitne kabel-TV-freak skulle bli glad över. "Träigt, modernt och välproducerat.

C. ODIN

Byt kompgrupp

TENSION
"Running away"
(Trigangle)

Tension, också en Göteborgsgrupp, försöker sig på att göra musik för disco-publiken, och lyckas delvis.

Ganska tungt och svängig produktion, men ack vad tråkigt och intetsärande melodi och text. Men för all del, en duktig sångerska som borde byta kompgrupp.

C. ODIN

SPÄNNANDE PSYKEDELIA

ASPIRIN FOR BREAKFAST
"Kiss the flowers"/Damning
my role (everyone's accusing
me of being lazy)".

Lätt psykedelisk rock i åttiotalskläder från lilla Ulricehamn i sjuhäradsbygen, tycker du att det låter spännande? Vilket ditt svar nu blir så kan jag avslöja att det är det. Spännande och bra.

"Kiss the flowers" är, som man väl nästan kan gissa sig till med utgångspunkt från titeln, en långsam suggestiv låt med drömska synthklanger och vackra psyka-gitarrer som väver sig kring den vemodiga melodin. En invändning dock är att låten är i längsta laget, men det brukar jag tycka för det mesta när låtar passerar tre och en halv-minutsgränsen.

Om man nu tycker om korta slagkraftiga poplåtar får man sitt lystmäte tillgodosett när man vänder på skivan. "Damning my role" andas väldigt mycket 60-tal och har

Hemkört
från Ulricehamn.



en refräng som sätter sig direkt och obönhörligt i ens skalle. Fin sommarhit.

Vad man skulle kunna önska är att Aspirin For Breakfast vågade ta ut svängarna lite mer och kanske att de pressade ner gaspedalen några centimeter till men då får man samtidigt ha i åtanke att detta är en debutsingel, producerad för egna medel, och man kanske inte kan begära allt genast. Det kommer säkert.

Singeln är som sagt hemkörd men den kommer att distribueras genom Pet Sounds så den ska väl inte vara så svår att få tag på. En investering jag rekommenderar.

MIKAEL AUGURSSON



John Holm är fortfarande lika desperat, men klagosångerna är inte meningslösa - det finns hopp...

Hoppet finns där trots allt...

JOHN HOLM
"Verklighetens afton"
(WEA)

I ljuset från "Verklighetens afton" låter de gamla plattorna lite murriga, men det verkar samtidigt som om den moderna inspelningstekniken nästan bländat lite för mycket. Det finns tendenser till att skivan blivit lite för strömlinjeformad och solid, vilket kanske kan tyckas en aning paradoxalt, men det gör att lite av Johns egensinne och sårart går förlorad i produktionen. Det gäller framför allt hans spröda röst som ibland låter lite för polerad. Vidare saknar jag aukustiska inslag i instrumenteringen och även lite av den folkton som finns på de äldre plattorna. Skivan balanserar hela tiden farligt nära gränsen till att vara för välproducerad.

Som alltid i fallet John Holm är det dock texterna som till sist övertygar mest. Där så många andra uppehåller sig vid spruckna parförhållanden och tvåsamhetens i och för sig trevliga lekar sparkar John Holm ut sig själv och oss i intigheten, där det till och med är möjligt att vara ensam tillsammans med andra. Han berättar om livet, hur hårt, kallt och tröstlöst det kan vara, men mellan raderna låter han oss samtidigt ana hur mycket bättre allt skulle kunna vara. Det blir därför aldrig meningslösa klagosånger, hoppet finns där inne hela tiden.

John Holm säger fortfarande lika viktiga saker till oss som han gjorde på 70-talet. Idag känns de tyvärr bara än mer angelägna. Han är fortfarande desperat men, och det delvis på grund av den musikaliska inramningen, inte lika naken. Man kan trots allt ana ett större mått av självförtroende, lite större säkerhet. Jag vet inte om man ska kalla "Verklighetens afton" en värdig återkomst eller en mogen debut. Hur det nu än är med detta återstår bara, som sagt, att lyfta på hatten och säga: Kul du kunde komma!

LENNART ANDERSSON

Nästan för bra för att vara sant

ELDKVARN
"Vägen från Peking" 2-LP
(MNW)

Från att heta Piska mig hårt och spela progressiv Brecht/Weill inspirerad musik till att heta Eldkvarn och göra guldkantade dubbel-LP'n "Kungarna från Broadway" är steget långt.

Det är idag tolv år sen Eldkvarn debuterade med LP'n "Lång het weekend", men det var inte förrän 1979 och med sin tredje LP "Pojkar, pojkar, pojkar" som dom fick sitt genombrott. Och det är där "Vägen från Peking" börjar, eller slutar. A-sidan börjar med fyra spår från "Tuff lust" och går sen bakåt i tiden till "Pojkar...". Jag vill verkligen gratulera MNW till det mycket smakfulla urvalet av låtar.

Här finns alla underbara stuffalåtar som man betecknar med namnet Eldkvarn. "Fula pojkar", "Din lilla hund", "Allt vad du vill



Är du inte så bekant med Eldkvarns tidigare perioder har du en guldgruva i "Vägen från Peking".

ha", "Tuff lust", 22 härliga låtar på en dubbel-LP är nästan för bra för att vara sant.

Är du redan inbiten Eldkvarnare och har dom "gamla" plattorna så har du ingenting här att hämta förutom den Jimmy Cliff-inspirerade singellåten "Sömlösa dagar" från 1976 och "Flickornas pris" från maxisingeln "Happy Hour" - 82.

Är du däremot inte bekant med Eldkvarn's baksida, utan innehar

dom nya plattorna, så har du i "Vägen från Peking" hittat en guldgruva av tuff pop-soul-reggae-rock, och jag antar att när du hör "Fula pojkar" så går du ut och gräver ner "Kungarna från Broadway" i trädgården.

Perfekt party-platta, bli-glad-platta, platta-platta, det är fan på gränsen till att socialstyrelsen borde rekommendera...

JÖRGEN WESTMAN



Ocal Waltz har otvivelaktigt lyssnat bl.a. på Tom Waits och Kurt Weill, men tillfört en egen kompromisslös ljudbild.

Foto: J THEDIN

KAPACITET I KUBIK

OCAL WALTZ
"Them Empty Brains"
(Radium)

Att Ocal Waltz har lyssnat på Tom Waits, Birthday Party och Captain Beefheart går inte att ta miste på. Men framför allt på Weill. Men ändå har de med LP'n "Them Empty Brains" hittat en egen nisch. Och det genom att tillföra den hårda, kompromisslösa ljud-

bild som kännetecknar Radium idag.

Det är mer dom raka låtarna som "Them Empty Brains" och "Pill Party" som tilltalar mig mest. Och att dom låter som en korsning mellan Killing Joke och Blue For Two gör inte saken sämre!

Ocal Waltz har kapacitet i kubik, och jag vill klart rekommendera deras LP "Them Empty Brains" till alla våra läsare.

JÖRGEN WESTMAN

NÅGOT FÖR DIABILDERNA

PHAUSS AUDIODROME
"The State Of The World"
(Radium)

Det här är en lite märklig skiva. Efter vad man kan utläsa av baksidestexten är det frågan om ett soundtrack och jag skulle tro att bilderna gör en hel del till helheten.

Vad som finns på skivan är alltså miljöjud från olika länder världen runt. Om ni möjligtvis varit i Schweiz, Syrien, Iran, Pakistan, Indien, Thailand, Filippinerna, USA, Algeriet, Niger, Benin eller Nigeria skulle ni ju kunna köpa skivan och spela den på era diabilids-visningar.

Eller för den som inte har råd eller tillfälle att åka någonstans på semester kan den vara någonting att ha i sin freestyle för att på så vis ge hemstadens gator och torg en mer exotisk prägel.

MIKAEL AUGURSSON

Spela den högt!

THE PSYCHOTIC YOUTH
"Anything for a thrill"
Garageland records

Hade inte Sators LP "Slammer" gjorts hade jag kallat den här plattan unik. För en del likheter finns. Och det är inte musik som idag massproduceras precis. Det låter bitvis Sator, men man kan också höra mycket Stooges och tidigt 50-tal! Och alltihop i bluesens tecken.

Den här plattan innehåller känsla, humor och kärlek till gammal hederlig rock'n'roll, och gjort på det här sättet känns det fräscht. Sången kan ibland kännas lite över-spänd och dom engelska texterna går fram dåligt, men med låttitlar som "So many girls, so little time" och "Dirty love", så gör det inte så mycket, om ni förstår vad jag menar.

Det här är rock'n'roll, och The Psychotic Youth har gjort en varierande och mycket bra platta.

PLAY IT LOUD!

C. ODIN

Hoodoo Gurus dubbelgångare

DOLKOWS
"Story Of Robin
& The Nude
(Gaga Goodies)

Skånes svar på Hoodoo Gurus släpper här sin debut- Mini-LP med sju låtar av absolut högsta karat.

Demonproducenten 4-Eyed Thomas har verkligen lyckats med att få fram det säregna Australien-soundet.

Vore det inte för att jag är en inbiten avgudare av Hoodoo Gurus själv, så skulle jag nog ta fel på Dolkows och originalet, och det är menat som en komplimang.

FAB SOUNDS FROM, ALMOST, DOWN UNDER!

JÖRGEN WESTMAN

Nä, det blev inte så bra, Hylander.



En låt är bra...

DAN HYLANDER & KOSMONAUT
"Café Sorgenfri"
(Amalthea)

Herregud, vad är det här? Det är ett under att Dan Hylander själv kan hålla isär sina låtar (om han nu kan det).

Låtarna på den här plattan är identiska med låtarna på förra skivan, och förra igen och förra...

Det uns av förnyelse som finns på skivan ligger i början på låtarna. Många intron är riktigt bra, men så fort karin börjar sjunga rasar allting. Och när han slutligen kommer fram till refrängen är det dags att lyfta upp pick-upen till nästa intro.

Hr Hylander har tappat allt av sin forna genialitet i låtsnickeriet. Inte ens texterna håller längre. Men det finns faktiskt en låt som är bra. "Jag har charm" är en trevlig poplåt som skulle vara lysande om ett annat band gjorde den.

Du skulle ha lagt av innan det var försent, Hylander.

PIERRE OLSSON



ÄN HAR INGEN BYGGT EN STAD
AV FÖRSTÄRKARE. MEN OM MAN
ARBETAR TILLSAMMANS I EN
FÖRENING MOT ETT GEMENSAMT
MÅL, DÅ KAN MAN ÅSTADKOMMA
MYCKET ♦

ÄN HAR INGEN DÖTT AV BRA
MUSIK. VARKEN AV ATT SPELA
ELLER LYSSNA. TVÄRTOM. MUSIK
ÄR LIV. I MUSIKEN FINNS KRAFT
OCH SAMHÖRIGHET. JU FLER MAN
ÄR DESS BÄTTRE ♦

ÄN HAR INGEN FÖRLORAT
PÅ GEMENSKAP. ATT GÖRA SAKER
TILLSAMMAS MED ANDRA GER
STYRKA. VAD MAN ÄN GÖR.
MUSIK ELLER MAT, BENSIN
ELLER BOSTÄDER. DEN IDÉN
BYGGER VI PÅ. DÄRFÖR
SPONSRAR VI ARRG ♦

♦FOLKSAM♦HSB♦KONSUM VÄST♦OK♦RIKSBYGGEN♦